

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 152

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 martie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
		HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR	
6.	— Hotărâre privind constatarea încetării unui mandat de deputat	2	
		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 17 din 17 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007	3–5	
	Decizia nr. 29 din 19 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, precum și a prevederilor art. 19 alin. (11) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local	5–7	
	Decizia nr. 46 din 24 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h), art. 2 alin. (4), art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	8–11	
	Decizia nr. 61 din 31 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 ¹ alin. (2) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, precum și a prevederilor art. 21 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică	11–13	
		Decizia nr. 64 din 31 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	13–15
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		363. — Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat pentru sprijinirea și implementarea operațiunii „Dezvoltarea structurilor de sprijin al afacerilor de interes național și internațional — Poli de competitivitate” din cadrul domeniului major de intervenție 1.3 „Dezvoltarea durabilă a antreprenoriatului” al Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”	16–27
		3.450. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.295/2012 privind aprobarea Calendarului desfășurării concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional	28
		ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI	
		5. — Hotărâre privind Programul de pregătire profesională continuă aferent anului 2012	29–32

HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind constatarea încetării unui mandat de deputat

În temeiul art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, al art. 7 alin. (1) și (4) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 48 alin. (16) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 208 și art. 209 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere demisia din calitatea de deputat a domnului Soporan Vasile Filip, ales în Circumscripția electorală nr. 13 Cluj, Colegiul uninominal nr. 7, precum și declararea de către președintele Camerei Deputaților a locului vacant, în ședința publică din data de 6 martie 2012,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților constată încetarea calității de deputat a domnului Soporan Vasile Filip, începând cu data de 28 februarie 2012, și declară vacant locul de deputat în Circumscripția electorală nr. 13 Cluj, Colegiul uninominal nr. 7.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 martie 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 6 martie 2012.
Nr. 6.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 17**

din 17 ianuarie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (4)
din Legea energiei electrice nr. 13/2007**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maftei.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, excepție ridicată de Teodor Găvan și Adriana Găvan în Dosarul nr. 7.529/63/2010 al Tribunalului Dolj — Secția comercială, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 310D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorii excepției au depus la dosar concluzii scrise prin care susțin neconstituționalitatea textului de lege criticat.

De asemenea, arată că partea Societatea Comercială „CEZ Distribuție” — S.A. din Craiova a depus, la rândul său, note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 7.529/63/2010, **Tribunalul Dolj — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007**, excepție ridicată de Teodor Găvan și Adriana Găvan într-o cauză având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate instituie o măsură abuzivă, discriminatorie, prin care se acordă statului o poziție privilegiată față de proprietatea privată a cetățenilor, fără a prevedea măsuri compensatorii, reparatorii sau alternative. În acest sens, arată că art. 41 alin. (4) din Legea nr. 13/2007 vine

în contradicție cu prevederile art. 16 din același act normativ, prin care se prevede obligația despăgubirii celor prejudiciați, cu respectarea principiului echității, a dreptului de proprietate și a legislației în vigoare. De asemenea, apreciază că textul de lege criticat operează o exproprie de fapt, limitând posibilitatea exercitării tuturor prerogativelor dreptului de proprietate. Așa fiind, autorii excepției arată că „lipsirea de dreptul de proprietate este contrară Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale dacă nu implică o despăgubire a proprietarului, chiar și în situația în care, prin măsura dispusă, se urmărește realizarea unui scop de utilitate publică”.

În final, autorii excepției consideră că reglementarea criticată aduce atingere art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, precum și art. 1 din primul Protocol adițional la aceeași Convenție, referitor la protecția proprietății, conform căruia orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale și nu poate fi lipsită de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Tribunalul Dolj — Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, prin care s-a statuat că reglementarea criticată nu contravine dreptului de proprietate. Referitor la pretinsa contrariedade a art. 41 alin. (4) din Legea nr. 13/2007 cu dispozițiile art. 1, 11, 15, 16, 20 și art. 21 din Legea fundamentală, instanța apreciază că o atare critică este lipsită de temei.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere, se invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume Decizia nr. 1.395/2009 și Decizia nr. 168/2004.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 23 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Terenurile pe care se situează rețelele electrice de distribuție existente la intrarea în vigoare a prezentei legi sunt și rămân în proprietatea publică a statului.*”

În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 privind statul român, art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 136 privind proprietatea. De asemenea, apreciază că textul de lege criticat contravine și prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, precum și art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, precum și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate în numeroase rânduri, prilej cu care s-a statuat că aceasta nu contravine Legii fundamentale.

În speță, Curtea reține că susținerile autorilor excepției se rezumă, în esență, la faptul că prin intermediul textului de lege criticat se aduce atingere dreptului de proprietate privată, acesta operând, în fapt, o expropriere fără niciun fel de despăgubire a proprietarului.

Referitor la această critică de neconstituționalitate, Curtea s-a mai pronunțat, în acest sens, fiind, de exemplu, Decizia nr. 1.256 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 3 noiembrie 2011, Decizia nr. 1.066 din 14 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 4 august 2009, sau Decizia nr. 1.046 din 14 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 4 octombrie 2010, prin care Curtea a reținut că legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat.

De aceea, prin prevederile art. 41 alin. (4) din Legea nr. 13/2007, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale. Mai mult, Curtea a arătat că exercitarea drepturilor de uz și servitute asupra proprietăților afectate de capacitățile energetice, cu titlu gratuit pe toată durata existenței acestora, nu reprezintă o expropriere, ci se referă doar la posibilitatea de folosire a bunurilor, ceea ce nu contravine dispozițiilor constituționale referitoare la protecția proprietății private.

De asemenea, prin Decizia nr. 89 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 10 aprilie 2009, Curtea a stabilit că înființarea instalațiilor și executarea lucrărilor la capacitățile energetice pentru buna funcționare a acestora reprezintă un interes general major și, ca atare, legiuitorul este pe deplin competent să stabilească condițiile exercitării dreptului de proprietate.

În acest context, Curtea a constatat că nimic nu împiedică persoana care a suferit un prejudiciu, în urma operațiunilor de realizare și re tehnologizare a capacităților energetice aflate pe terenurile proprietate privată, de a solicita repararea pagubelor produse, potrivit dispozițiilor dreptului comun.

Totodată, analizând și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea Constituțională a constatat că se lasă statului o marjă de apreciere, în funcție de nevoia reală a comunității în adoptarea măsurii de privare de proprietate.

Astfel, prin Hotărârea din data de 31 mai 2011, pronunțată în Cauza *Mirela Cernea și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, „într-un domeniu atât de complex și de delicat ca cel al strategiei naționale în domeniul energetic, statul dispune de o marjă largă de apreciere pentru a-și desfășura politicile sale de interes general.” Prin decizia pronunțată în această cauză, instanța europeană a reținut că unul dintre principalele argumente prezentate de către toți reclamantii în sprijinul tezei conform căreia restricțiile aduse exercitării dreptului lor de proprietate ar fi disproporționate se bazează pe faptul că nu au primit nicio despăgubire care să compenseze drepturile de uz și de servitute concesionate titulariei autorizației de exploatare a capacității energetice amplasate pe terenul lor. Caracterul proporțional al unei atingeri aduse dreptului la respectarea bunurilor poate să depindă de existența unor garanții de procedură, care să asigure că punerea în aplicare a sistemului și impactul său asupra proprietarului nu sunt nici arbitrare, nici imprevizibile; or, legile naționale adoptate succesiv în domeniul energetic conțin, într-adevăr, asemenea garanții. În ceea ce privește accesul titularilor de licențe la terenul persoanelor pe care au fost înființate capacități energetice, în vederea efectuării unor operațiuni de revizie, de întreținere și de reparație, exercitarea dreptului de uz și de servitute a fost condiționată de respectarea principiilor echității și minimei afectări a dreptului de proprietate. În plus, aceste legi definesc în mod clar drepturile și obligațiile care le revin titularilor de licențe de funcționare a capacităților energetice și, respectiv, proprietarilor terenurilor pe care se află aceste capacități.

De altfel, și Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că „drepturile fundamentale, în special dreptul de proprietate, nu apar ca prerogative absolute, ci trebuie luate în considerare prin raportare la funcția lor în societate. Aceasta înseamnă că restricțiile ce răspund unor obiective de interes general nu constituie, în raport cu scopul urmărit, o intervenție nemăsurată și intolerabilă care ar aduce atingere însăși substanței dreptului garantat”.

Așa fiind, Curtea constată că prevederile art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007 nu consacră trecerea în proprietatea statului a terenului pe care se află rețele electrice de distribuție, ci prevede că acesta este și rămâne proprietatea publică a statului, dreptul de proprietate dobândit fiind afectat de această sarcină, așa cum prevede art. 44 alin. (7) din Constituție, potrivit căruia „*Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea unei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.*”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește celelalte norme constituționale invocate, Curtea constată că acestea nu sunt incidente în cauză.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, excepție ridicată de Teodor Găvan și Adriana Găvan în Dosarul nr. 7.529/63/2010 al Tribunalului Dolj — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 29

din 19 ianuarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, precum și a prevederilor art. 19 alin. (11) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Statul român, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale, a depus la dosarul cauzei un înscris prin care solicită respingerea excepției.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maftei.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, precum și a prevederilor art. 19 alin. (11) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, excepție invocată de Societatea Comercială „Klevek Company” — S.R.L. din comuna Tunari în Dosarul nr. 7.625/3/2009 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.210D/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 7.625/3/2009, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, precum și a prevederilor art. 19 alin. (11) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local**, excepție invocată de Societatea Comercială „Klevek Company” — S.R.L. din comuna Tunari într-o

cauză având ca obiect soluționarea cererii privind obligarea expropriatorului la plata către expropriat a unei juste despăgubiri pentru un imobil cu privire la care au fost declanșate procedurile de expropriere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 contravin caracterului prealabil al despăgubirii, așa cum este instituit prin dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituție, deoarece stabilirea cuantumului acesteia se face în momentul întocmirii raportului de expertiză, adică la o dată ulterioară momentului la care s-a făcut transferul dreptului de proprietate în patrimoniul expropriatorului. În ceea ce privește prevederile art. 19 alin. (11) din Legea nr. 255/2010, se susține că acest text de lege contravine aceluiași dispoziții constituționale, deoarece condiționează eliberarea despăgubirii de existența unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în cazul titularilor dreptului real care nu sunt de acord cu despăgubirea propusă de expropriator.

Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale arată că, în ceea ce privește prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994, excepția este neîntemeiată, textul de lege criticat stabilind criteriile avute în vedere de către instanța de judecată sau de experți în vederea aprecierii cuantumului despăgubirilor în cazul exproprierii pentru cauză de utilitate publică. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (11) din Legea nr. 255/2010, instanța apreciază că aceasta este întemeiată, în raport cu invocarea lipsei caracterului prealabil al despăgubirii, deoarece textul de lege criticat prevede o indisponibilizare a sumei reprezentând despăgubiri până la stabilirea cuantumului acesteia de către instanța de judecată, prin hotărâre definitivă și irevocabilă, în caz de divergență între proprietar și expropriator.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate asigură cadrul legal privind procedura de expropriere și stabilire a despăgubirilor, apărarea dreptului de proprietate, precum și a dreptului de a contesta, pe cale judiciară, cuantumul despăgubirilor, în acord cu dispozițiile constituționale și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 5 iulie 2011, precum și a prevederilor art. 19 alin. (11)

din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 853 din 20 decembrie 2010.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994: „(2) *La calcularea cuantumului despăgubirilor, experții, precum și instanța vor ține seama de prețul cu care se vând, în mod obișnuit, imobilele de același fel în unitatea administrativ-teritorială, la data întocmirii raportului de expertiză, precum și de daunele aduse proprietarului sau, după caz, altor persoane îndreptățite, luând în considerare și dovezile prezentate de aceștia.*”;

— Art. 19 alin. (11) din Legea nr. 255/2010: „(11) *În cazul în care titularul sau unul dintre titularii dreptului real, aflați în concurs, nu este de acord cu despăgubirea stabilită, suma reprezentând despăgubirea se consemnează pe numele titularului sau, după caz, al titularilor. Despăgubirea va fi eliberată în baza cererii formulate în acest sens, însoțită de acte autentice sau de hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă de stabilire a cuantumului despăgubirii ori, după caz, de declarația autentică de acceptare a cuantumului despăgubirii prevăzute în hotărârea de stabilire a despăgubirii.*”

În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (3) privind exproprierea pentru o cauză de utilitate publică.

Examinând excepția, Curtea constată următoarele:

I. Prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 reglementează criteriile pe care le au în vedere instanța de judecată, precum și comisia de experți constituită de aceasta în vederea stabilirii cuantumului despăgubirilor ce se cuvin proprietarului sau altor titulari de drepturi reale în caz de expropriere, și anume, aprecierea valorii de piață a imobilelor respective, precum și a prejudiciului cauzat proprietarului ori altor persoane îndreptățite.

Potrivit art. 27 din acest act normativ, primind rezultatul expertizei, care stabilește cuantumul despăgubirii propuse, instanța îl va compara cu oferta expropriatorului și cu pretențiile părții și va hotărî asupra exproprierii și a cuantumului despăgubirii.

Așadar, contrar susținerilor autorului excepției, transferul dreptului de proprietate în patrimoniul expropriatorului operează ulterior stabilirii cuantumului despăgubirilor. În acest sens, art. 28 din Legea nr. 33/1994 statuează în mod expres că momentul transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor supuse exproprierii este ulterior îndeplinirii obligațiilor impuse expropriatorului prin hotărârea judecătorească, iar, potrivit art. 31 din același act normativ, eliberarea titlului executoriu și punerea în posesie a acestuia vor putea fi făcute numai pe baza unei încheieri a instanței care constată îndeplinirea obligațiilor privind despăgubirea.

Prin urmare, Curtea constată că prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994, analizate în coroborare cu celelalte reglementări ale actului normativ criticat, nu contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (3) referitoare la caracterul prealabil al despăgubirii în cazul exproprierii pentru o cauză de utilitate publică.

Totodată, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză, și cu o motivare similară.

Astfel, prin Decizia nr. 996 din 8 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 31 august 2010, ale cărei soluție și considerente sunt valabile și în prezenta cauză, Curtea a statuat că textul de lege criticat și în prezenta cauză conține suficiente garanții menite să ocrotească și să garanteze dreptul de proprietate al titularilor supuși procedurii de expropriere.

II. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (11) din Legea nr. 255/2010, Curtea reține că actul normativ, în ansamblul său, instituie o procedură menită să asigure cadrul legal adecvat operațiunilor de expropriere și de stabilire a despăgubirilor, măsuri necesare realizării unor obiective de interes național, județean și local. În vederea realizării acestor obiective, după aprobarea indicatorilor tehnico-economici, expropriatorul are obligația consemnării despăgubirilor la dispoziția proprietarilor, iar în termen de 30 de zile de la data notificării listei imobilelor ce urmează a fi expropriate, aceștia au obligația prezentării la sediul expropriatorului, în vederea stabilirii unei juste despăgubiri. Decizia de expropriere este emisă numai după realizarea acordului cu privire la cuantumul despăgubirii sau în termen de 5 zile de la expirarea termenului în care acordul ar fi trebuit realizat. Prin urmare, transferul dreptului de proprietate operează întotdeauna ulterior consemnării sumelor aferente despăgubirii, așa cum în mod expres reglementează art. 9 alin. (4) din actul normativ criticat, astfel încât este respectată cerința constituțională cu privire la caracterul prealabil al despăgubirii.

În cazul în care proprietarul sau titularul unui alt drept real nu este de acord cu despăgubirea stabilită și contestă caracterul just al acesteia, instanța de judecată, în acord cu dispozițiile art. 44 alin. (6) din Legea fundamentală, va stabili cuantumul despăgubirii. Această situație este avută în vedere de conținutul normativ al art. 19 alin. (11), criticat în prezenta cauză, care dispune că, până la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești, suma reprezentând despăgubirea se consemnează pe numele titularului sau, după caz, al titularilor.

Prin urmare, Curtea constată că transferul dreptului de proprietate operează întotdeauna ulterior consemnării despăgubirii la dispoziția proprietarului sau a titularului altui drept real, în acord cu dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituție. Contestarea deciziei de expropriere, sub aspectul caracterului just al despăgubirii, cu efectul consemnării acesteia pe numele expropriatului, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești nu echivalează cu nerespectarea caracterului prealabil al despăgubirii.

Despăgubirea, fiind astfel consemnată, este prealabilă măsurii de expropriere, iar în privința cuantumului despăgubirii, expropriatul are la dispoziție calea contestației în justiție.

Obligația pozitivă a legiuitorului, la nivel normativ, este aceea de a prevedea o procedură administrativă clară, precisă și neechivocă în privința stabilirii despăgubirilor, pentru a nu se ajunge la situația ca despăgubirea consemnată să fie derizorie. Or, Curtea constată că, în cauza de față, sumele aferente despăgubirii sunt stabilite în etapa I — *Aprobarea indicatorilor tehnico-economici*, cuprinsă în capitolul II, secțiunea 1 din Legea nr. 255/2010, unde, la art. 5 alin. (1) se arată expres că expropriatorul are obligația de a aproba indicatorii tehnico-economici ai lucrărilor de interes național, județean și local, caz în care va stabili sumele individuale aferente despăgubirilor estimate de către expropriator pe baza unui raport de evaluare întocmit având în vedere expertizele realizate și actualizate de camerele notarilor publici și termenul în care acestea se virează într-un cont deschis pe numele expropriatorului la dispoziția proprietarilor de imobile.

Așadar, revine instanței judecătorești sarcina de a stabili dacă valoarea despăgubirii consemnate este una justă, prin raportare la dispozițiile art. 26 alin. (1) din Legea nr. 33/1994, aspect care, însă, nu pune în discuție caracterul prealabil al despăgubirii. Pretinsa încălcare a exigenței constituționale referitoare la caracterul prealabil al despăgubirii, în sensul că, dacă se contestă în justiție cuantumul despăgubirii, expropriatul nu poate dispune de suma consemnată, este consecința firească a opțiunii acestuia de a contesta decizia de expropriere.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, precum și ale art. 19 alin. (11) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, excepție invocată de Societatea Comercială „Klevek Company” — S.R.L. din comuna Tunari în Dosarul nr. 7.625/3/2009 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 46

din 24 ianuarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h), art. 2 alin. (4), art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Császár Győző în Dosarul nr. 3.037/96/2010 al Tribunalului Harghita — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 406D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 421D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Zoran Vladimir Iordache în Dosarul nr. 11.272/83/2010 al Tribunalului Satu Mare — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 421D/2011 la Dosarul nr. 406D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 421D/2011 la Dosarul nr. 406D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 871 din 25 iunie 2010 și nr. 1.283 din 29 septembrie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 17 și 24 martie 2011, pronunțate în dosarele nr. 3.037/96/2010 și nr. 11.272/83/2010, **Tribunalul Harghita — Secția civilă și Tribunalul Satu Mare — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 și art. 12 din**

Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, respectiv ale art. 1—3 din aceeași lege, excepție ridicată de Császár Győző și Zoran Vladimir Iordache în cauze având ca obiect soluționarea contestațiilor formulate împotriva deciziilor de pensionare emise în temeiul Legii nr. 119/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate afectează drepturile deja stabilite prin deciziile de pensionare emise, întrucât impun recalcularea cuantumului pensiei aflate în plată, ceea ce încalcă principiul neretroactivității.

Se mai arată că auditorii publici externi, în desfășurarea activităților specifice, au un statut similar consilierilor de conturi, care, la rândul lor, au un regim special asemenea judecătorilor și procurorilor. Sunt invocate, în acest sens, dispozițiile art. 106—111 din Legea nr. 94/1992, precum și art. 140 din Constituție. De asemenea, se susține că dreptul la pensie „poate fi asimilat unui drept de proprietate privată”, astfel încât reducerea cuantumului pensiei de serviciu este contrară dreptului de proprietate privată.

Tribunalul Harghita — Secția civilă apreciază că, „dacă privim dreptul la pensie ca un drept ce se regăsește în patrimoniul unei persoane, drept legal constituit la momentul respectiv, restrângerea lui ar însemna o atingere a art. 44 alin. (1) și a art. 20 alin. (1) din Constituție, precum și a art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului”.

Tribunalul Satu Mare — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 1—4 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010. În realitate, dat fiind că autorii excepției fac parte

din categoria auditorilor publici externi ai Curții de Conturi, critica acestora vizează numai art. 1 lit. h), art. 2 alin. (4), art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 119/2010, texte asupra cărora Curtea urmează a se pronunța prin prezenta decizie și care au următorul cuprins:

— Art. 1 lit. h): „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare: [...]”

h) pensiile de serviciu ale personalului Curții de Conturi.”;

— Art. 2 alin. (4): „Pensiile de serviciu, altele decât cele menționate la alin. (1)—(3), dintre cele prevăzute la art. 1, devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 3: „(1) Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”

— Art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2): „(1) Recalcularea pensiilor prevăzute la art. 1 se realizează de către instituțiile în evidența cărora se află persoanele beneficiare, după cum urmează: [...]”

b) într-o perioadă de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)—h).

(2) Cuantumul pensiilor recalculate potrivit prevederilor alin. (1) se stabilește în baza punctajului mediu anual, determinat potrivit prevederilor Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, și se plătește de la data de întâi a lunii următoare expirării perioadei de recalculare prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b), după caz.”;

— Art. 12: „Persoanele ale căror drepturi la pensie sunt stabilite, în condițiile legii, ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi supuse automat procesului de recalculare, astfel cum este reglementat de prezenta lege.”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată și ale art. 47 privind dreptul la pensie. Totodată, sunt invocate dispozițiile art. 17 privind dreptul la proprietate din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 privind dreptul la libertate și la siguranță, art. 17 privind dreptul de proprietate, art. 25 privind drepturile persoanelor în vârstă, art. 34 privind securitatea socială și asistența socială și art. 54 privind interzicerea abuzului de drept din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Decizia nr. 1.283 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011, Decizia nr. 1.284 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 25 noiembrie 2011, sau Decizia nr. 1.285 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 23 noiembrie 2011, a stabilit constituționalitatea dispozițiilor legale contestate în raport cu critici similare cu cele formulate în prezenta cauză.

Astfel, întreaga Lege nr. 119/2010, conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, afectează pensiile speciale doar pe viitor, și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, legea în discuție nu se răsfânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*. Dispozițiile legale criticate nu impietează cu nimic asupra calității de pensionar dobândite în temeiul reglementărilor legale în vigoare la momentul emiterii deciziei de pensionare. Astfel, această decizie este o faptă constitutivă a unei situații juridice realizate înainte de o eventuală intrare în vigoare a prevederilor criticate. Rezultă că, sub aspectul cuantumului pensiei, efectele acestei decizii de pensionare rămân câștigate pe toată perioada cuprinsă între emiteria deciziei de pensionare și momentul la care va intra în vigoare prezenta lege. Doar dacă prezenta lege ar fi diminuat sau ar fi crescut cuantumul pensiei aflate în plată pe perioada menționată, aceasta cu siguranță ar fi fost retroactivă, încălcând art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât ar fi desființat o *facta praeterita*.

Prin urmare, ceea ce se subsumează, în mod evident, conceptului de *facta praeterita* este dobândirea calității de pensionar. Însă, cu privire la drepturile rezultate în urma obținerii calității menționate, se observă că acestea se constituie în veritabile efecte rezultante ale actului de pensionare, ceea ce nu înseamnă că actul de pensionare determină *a priori* și *ad aeternam* cuantumul pensiei/drepturilor aflate în plată. Astfel, prestațiile de asigurări sociale, subsecvente actului de pensionare, nu pot fi considerate *ab initio* ca fiind *facta praeterita*. Ele devin *facta praeterita* pe măsura curgerii timpului. Însă cuantumul pensiei la care este îndrituit pensionarul pentru perioada ce urmează unei luni încheiate este mai degrabă un efect viitor al raporturilor juridice trecute — *facta futura*, întrucât raportul juridic trecut, în speța de față, se constituie chiar în dobândirea calității de pensionar și toate prestațiile succesive lunare sub forma pensiei sunt *facta futura*, care, pe măsura trecerii timpului, devin *facta praeterita*.

Pensia de serviciu este compusă, principial, din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. **Acordarea acestui supliment ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia.** Obligația statului este aceea de a nu reduce cuantumul pensiei sub nivelul stabilit în sistemul general de pensionare, întrucât, prin calitatea de asigurat la sistemul de asigurări sociale, persoana în cauză și-a garantat dreptul la pensia de drept comun tocmai prin plata contribuțiilor. **Este un drept pe care l-a obținut și realizat prin plata contribuțiilor legal datorate.** De asemenea, nu există un drept constituțional la pensie de serviciu, astfel încât, cu privire la suplimentul

acordat de stat, nu se poate susține că este un drept viitor câștigat *ad aeternam* din moment ce este sub condiție.

Având în vedere că pensiile de serviciu nu reprezintă un privilegiu, ci au o justificare obiectivă și rațională, acestea pot fi eliminate doar dacă există o rațiune, o cauză suficient de puternică spre a duce în final la diminuarea prestațiilor sociale ale statului sub forma pensiei. Or, în cazul Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, o atare cauză o reprezintă necesitatea reformării sistemului de pensii, reechilibrarea sa, eliminarea inechităților existente în sistem și, nu în ultimul rând, situația de criză economică și financiară cu care se confruntă statul, deci atât bugetul de stat, cât și cel al asigurărilor sociale de stat. Astfel, această măsură nu poate fi considerată ca fiind arbitrară; de asemenea, textul criticat nu impune o sarcină excesivă asupra destinatarilor ei, ea aplicându-se tuturor pensiilor de serviciu, nu selectiv, nu prevede diferențieri procentuale pentru diversele categorii cărora i se adresează pentru a nu determina ca una sau alta să suporte mai mult sau mai puțin măsura de reducere a venitului obținut dintr-o atare pensie.

Partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

În privința pretensei încalcării a art. 47 din Constituție, Curtea a reținut că drepturile rezultate din actul de pensionare sunt previzibile, și anume îndrituirea persoanei la quantumul aferent pensiei din sistemul ordinar de pensionare, restul quantumului pensiei (cea suplimentară) fiind supus elementelor variabile amintite mai sus, și anume optica legiuitorului și resursele financiare ale statului care pot fi alocate în această direcție.

Mai mult, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în hotărârile din 8 decembrie 2009 și din 31 mai 2011, pronunțate în cauzele *Muñoz Diaz împotriva Spaniei*, paragraful 44, respectiv *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că drepturile decurgând din sistemul de asigurări sociale sunt drepturi patrimoniale protejate de art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, dar acest lucru **nu înseamnă că implică un drept la dobândirea proprietății sau la o pensie într-un anumit quantum** (a se vedea, în același sens, și hotărârile din 12 octombrie 2004 și 28 septembrie 2004, pronunțate în cauzele *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*, paragraful 39, respectiv *Kopecký împotriva Slovaciei*, paragraful 35). Reducerea sau încetarea plății unui anumit quantum al beneficiului acordat poate constitui o intervenție în privința bunului ce trebuie justificată (*Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 58). Curtea a arătat că sistemul de securitate socială este expresia solidarității societății în raport cu membrii săi vulnerabili (*Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 61), aspect esențial pe care Curtea de la Strasbourg l-a luat în seamă atunci când a analizat dacă restrângerea adusă implica o sarcină individuală excesivă. Curtea a mai arătat că statele au o marjă largă de apreciere atunci când reglementează sistemul de pensii (paragraful 63) și că **scăderea quantumului pensiei cu aproape 50% nu este de natură să știrbească esența dreptului la pensie, reclamantul fiind deci obligat să suporte o scădere**

rezonabilă și proporțională (paragrafele 62 și 63). Nu în ultimul rând, din paragraful 63 al hotărârii reiese că o reducere a quantumului pensiei în vederea egalizării unor stări de fapt existente este de dorit, respectiv acordarea unui quantum al pensiei în funcție de contribuțiile vărsate, și nu în funcție de quantumul concret al salariului (*sistem contributiv versus sistem retributiv*); în aceste condiții, pierderea parțială a unei părți din pensie nu este o sarcină individuală excesivă (paragraful 63) — a se vedea, în același sens, și Hotărârea din 25 octombrie 2011, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Valkov și alții împotriva Bulgariei*, paragraful 97.

În consecință, Curtea a reținut că eliminarea pensiilor de serviciu în privința auditorilor publici externi, reglementată de Legea nr. 119/2010, nu a reprezentat o sarcină individuală excesivă, această sarcină fiind suportată de **cvasimajoritatea personalului angajat în domeniul public care beneficia de astfel de pensii în egală măsură** (spre deosebire de cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*). Ajustarea dictată de principiul contributivității nu numai că elimină un beneficiu suplimentar acordat unor angajați ai statului, dar **îi integrează pe cvasimajoritatea acestora într-un sistem unic de pensii publice**. Totodată, conform jurisprudenței Curții, dreptul la pensie nu este afectat decât atunci când este redusă pensia contributivă (a se vedea Decizia nr. 872 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010); or, în cauza de față, nu se pune o atare problemă, pensia contributivă nefiind în niciun fel afectată sau restrânsă.

De asemenea, quantumurile viitoare ale pensiilor aflate în plată nu pot fi subsumate unui drept de proprietate pe care beneficiarul unei pensii l-ar avea. Quantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil.

Curtea a arătat totodată că statutul auditorilor publici externi ai Curții de Conturi nu reclamă un tratament juridic identic cu cel al magistraților în privința pensiei de serviciu, aceștia nebeneficiind, în mod cumulativ, de o consacrare constituțională și de garanții de independență specifice magistraților.

În fine, Curtea, prin deciziile amintite, a mai reținut că dispozițiile procedurale cuprinse la art. 3 nu încalcă cu nimic art. 15 alin. (2) sau art. 44 alin. (1) din Constituție, ele reprezentând prevederi de natură tehnică, legiuitorul fiind îndrituit să stabilească atât termenele în interiorul cărora autoritățile publice să ducă la îndeplinire operațiunea de recalculare a pensiilor, cât și modalitatea concretă de calcul al noilor pensii prin trimiterea generală pe care o face la principiile fostei Legi nr. 19/2000 — în prezent trimiterea, desigur, vizează Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În continuarea celor mai sus arătate, Curtea mai reține că art. 2 alin. (4) din Legea nr. 119/2010 este consecința firească a dispozițiilor legale cuprinse la art. 1 al legii, astfel încât cele expuse mai sus se aplică *mutatis mutandis* și în privința acestuia.

În fine, Curtea observă că art. 12 din lege reglementează caracterul automat al procesului de recalculare pentru persoanele ale căror drepturi la pensie sunt stabilite ulterior datei intrării în vigoare a Legii nr. 119/2010, ceea ce reprezintă mai degrabă o normă tehnică de natură a asigura finalitatea urmărită

prin adoptarea Legii nr. 119/2010, respectiv crearea unui sistem unitar de pensii publice prin integrarea în acest sistem a pensiilor reglementate prin legi speciale; or, textele constituționale

invocate nu impun nicio exigență în raport cu un atare conținut normativ, ceea ce atrage lipsa lor de incidență în raport cu critica de neconstituționalitate ce vizează art. 12 din lege.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h), art. 2 alin. (4), art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Császár Győző în Dosarul nr. 3.037/96/2010 al Tribunalului Harghita — Secția civilă și de Zoran Vladimir Iordache în Dosarul nr. 11.272/83/2010 al Tribunalul Satu Mare — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 61

din 31 ianuarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58¹ alin. (2) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, precum și a prevederilor art. 21 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 58¹ alin. (2) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 și ale prevederilor art. 21 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, excepție invocată de Municipiul Sfântu Gheorghe, prin primar, în Dosarul nr. 2.205/305/2011 al Judecătoriei Sfântu Gheorghe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.310D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată. În acest sens, arată că autonomia de decizie a autorităților administrației publice locale nu poate funcționa în afara cadrului legal. Pe de altă parte, conținutul normativ al textelor de lege criticate nu cuprinde nicio dispoziție care să afecteze atributele dreptului de proprietate

asupra bunurilor care alcătuiesc domeniul public al unităților administrativ-teritoriale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.205/305/2011, **Judecătoria Sfântu Gheorghe a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58¹ alin. (2) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 și a prevederilor art. 21 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică**, excepție invocată de Municipiul Sfântu Gheorghe, prin primar, într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unei încheieri de carte funciară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că, potrivit textelor de lege criticate, cerința atestării, prin hotărâre a Guvernului, a bunurilor care alcătuiesc domeniul public al unităților administrativ-teritoriale, necesară intabulării imobilelor respective, încalcă principiul constituțional al autonomiei locale și constituie o imixtiune a Guvernului asupra dreptului de dispoziție al unităților administrativ-teritoriale în ceea ce privește bunurile de interes local. Arată că, în speță, printr-o hotărâre a Consiliului Local al Municipiului Sfântu Gheorghe, s-a atestat trecerea unui teren intravilan din proprietatea publică a statului în proprietatea publică a Municipiului Sfântu Gheorghe și în administrarea Consiliului local, în temeiul art. 36 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991. În opinia autorului excepției, respingerea, de către Biroul de cadastru și publicitate imobiliară, a cererii de înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate astfel dobândit,

deoarece nu a fost îndeplinită cerința atestării inventarului bunurilor ce alcătuiesc domeniul public al Municipiului Sfântu Gheorghe, prin hotărâre a Guvernului, este nelegală, deoarece dreptul de proprietate a fost dobândit prin efectul legii, act superior ca ierarhie juridică unei hotărâri a Guvernului.

Judecătoria Sfântu Gheorghe apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că, prin conținutul lor normativ, textele de lege criticate nu afectează modalitatea de exercitare a dreptului de proprietate publică, nici nu limitează atribuțiile conferite de acest drept titularului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, arătând că acestea se referă doar la bunurile ce alcătuiesc domeniul public al unităților administrativ-teritoriale, ceea ce nu este de natură a contraveni principiilor de bază privind administrația publică locală, astfel cum este definită în art. 3 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001. Mai mult, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul autonomiei locale nu presupune totală independență și competența exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, ci acestea sunt obligate să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării. Se mai arată că atestarea, prin hotărâre a Guvernului, a apartenenței bunurilor la domeniul public județean sau local nu reprezintă o imixtiune a Executivului în ceea ce privește dreptul de dispoziție al autorităților administrației publice locale asupra bunurilor de interes local.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 58¹ alin. (2) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 martie 2006, introdus prin art. I pct. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 2 iulie 2010, precum și ale art. 21 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 58¹ alin. (2) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996:

„(2) În cazul imobilelor proprietatea publică a statului și a unităților administrativ-teritoriale, intabularea se realizează la cererea conducătorului instituției publice centrale sau locale, după caz, în baza actelor de proprietate, iar în lipsa acestora, a extraselor de pe inventarul centralizat al bunurilor respective, certificate pentru conformitate.”;

— Art. 21 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică:

„(1) Inventarul bunurilor care alcătuiesc domeniul public al unităților administrativ-teritoriale se întocmește, după caz, de comisia special constituită, conduse de președinții consiliilor

județene, respectiv de primarul general al municipiului București sau de primari.

(2) Inventarele întocmite potrivit prevederilor alin. (1) se însușesc, după caz, de consiliile județene, de Consiliul General al Municipiului București sau de consiliile locale.

(3) Inventarele astfel însușite se centralizează de consiliul județean, respectiv de Consiliul General al Municipiului București și se trimit Guvernului, pentru ca, prin hotărâre, să se ateste apartenența bunurilor la domeniul public județean sau de interes local.”

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 120 alin. (1) privind principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 21, cuprinse în cap. III — *Dispoziții finale* din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, dispun asupra întocmirii inventarului bunurilor care alcătuiesc domeniul public al unităților administrativ-teritoriale, de către comisii special constituite, conduse de către președinții consiliilor județene sau de către primari, precum și asupra centralizării inventarelor astfel întocmite de către consiliul județean, respectiv de către Consiliul General al Municipiului București, care se trimit Guvernului, pentru ca, prin hotărâre, să se ateste apartenența bunurilor la domeniul public județean sau de interes local.

Pe de altă parte, potrivit art. 58¹ alin. (1) teza întâi, cuprins în titlul III — *Dispoziții tranzitorii, sancțiuni și dispoziții finale* din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, prima înregistrare a imobilelor în cadastru și cartea funciară se realizează la cerere, în baza actelor de proprietate și a unei documentații cadastrale, sau din oficiu. În cazul imobilelor aflate în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, potrivit alin. (2) al art. 58¹, criticat în prezenta cauză, intabularea se realizează la cererea conducătorului instituției publice centrale sau locale, după caz, în baza actelor de proprietate, iar în lipsa acestora, a extraselor de pe inventarul centralizat al bunurilor respective, certificate pentru conformitate.

Prin urmare, coroborând cele două texte de lege, Curtea observă că în lipsa actelor de proprietate, pentru a fi îndeplinită cerința legalității înscrierii în cartea funciară a imobilelor aflate în proprietatea publică a unităților-administrativ teritoriale, este necesară existența unui extras de pe inventarul centralizat al bunurilor respective, cuprins într-o hotărâre a Guvernului, ce atestă apartenența bunurilor la domeniul public județean sau de interes local.

Astfel, în prezenta cauză, Curtea constată că necesitatea atestării inventarului bunurilor ce alcătuiesc domeniul public al Municipiului Sfântu Gheorghe, prin hotărâre a Guvernului, nu echivalează cu încălcarea principiului constituțional al autonomiei locale, atâta vreme cât nu se limitează niciun atribut al dreptului de proprietate publică al unității administrativ-teritoriale, ci doar se confirmă apartenența la domeniul public al acesteia a unui bun ce s-a aflat în proprietatea statului.

De altfel, asupra semnificației principiului constituțional al autonomiei locale, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 136 din 3 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 16 octombrie 2001, ale cărei considerente de principiu sunt valabile și în prezenta cauză, că acesta se referă la principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu.

Și în prezenta cauză, Curtea constată că exercitarea autonomiei locale trebuie să se circumscrie principiului constituțional al respectării legilor, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală.

În același sens sunt și dispozițiile art. 3 cuprins în Carta europeană a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985 și ratificată de România prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997, potrivit căroră „Prin *autonomie*

locală se înțelege dreptul și capacitatea efectivă ale autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în **cadrul legii**, în nume propriu și în interesul populației locale, o parte importantă a treburilor publice.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58¹ alin. (2) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 și ale prevederilor art. 21 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, excepție invocată de Municipiul Sfântu Gheorghe, prin primar, în Dosarul nr. 2.205/305/2011 al Judecătoriei Sfântu Gheorghe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 64

din 31 ianuarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție invocată de Vasile Gurgu în Dosarul nr. 6.485/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.347D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 6.065 din 20 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.485/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție invocată de Vasile Gurgu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității, formulată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile art. 2 din actul normativ criticat încalcă prezumția de nevinovăție, astfel cum este consacrată prin dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție, deoarece creează premisele unei răspunderi morale și juridice pentru lucrătorii Securității care au desfășurat activități specifice atribuțiilor de serviciu, conforme actelor normative în vigoare la acea dată. Se arată că echivalarea atribuțiilor de serviciu specifice lucrătorilor Securității cu desfășurarea de activități prin care s-au suprimat ori s-au îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului este de natură a aduce prejudicii morale și materiale lucrătorilor fostei Securități.

Se mai susține că actul normativ criticat acordă atribuții jurisdicționale Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin faptul că acesta face constatări care ar trebui să fie de competența exclusivă a instanței de judecată. De asemenea, prin introducerea acțiunilor în constatarea calității de lucrător/colaborator al fostei Securități, Consiliul se substituie atât în dreptul cetățeanului de a avea acces liber la justiție

pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime, realizându-se o extindere nejustificată a sferei titularilor acestui drept, cât și atribuției Avocatului Poporului de a acționa pentru apărarea drepturilor și a libertăților persoanelor fizice, potrivit art. 58 alin. (1) din Constituție. Mai mult, o astfel de atribuție a acestei autorități administrative autonome este contrară scopului acesteia, și anume asigurarea accesului oricărui cetățean la propriul dosar existent în Arhivele fostei Securități, numai acesta fiind îndreptățit să sesizeze instanțele de judecată în cazul în care se consideră vătămat în drepturile sau interesele sale legitime.

De asemenea, în opinia autorului excepției, actul normativ criticat este neconstituțional, deoarece nu prevede posibilitatea persoanei verificate de a se apăra în fața Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care emite nota de constatare a calității de lucrător/colaborator al Securității, dreptul de apărare fiind recunoscut doar în fața instanței de judecată care se pronunță în cadrul acțiunii în constatare.

Se mai susține că, în cazul acțiunii în constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității, competența de soluționare aparține Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în timp ce adeverințele prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență criticată pot fi contestate în fața instanței de contencios administrativ competente teritorial, de către orice persoană interesată. În acest mod, persoanei verificate i se îngrădește posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare în fața unei instanțe de judecată apropiată domiciliului său, ceea ce contravine principiului constituțional al egalității în drepturi.

În fine, se arată că stabilirea în justiție a calității de lucrător al Securității reprezintă deopotrivă un abuz de drept și o discriminare. Astfel, deși activitățile desfășurate de lucrătorii Securității erau conforme cu legislația în vigoare în momentul desfășurării lor, în prezent actul normativ criticat le consideră abuzive. Pe de altă parte, caracterul discriminatoriu decurge din faptul că lucrătorii Securității sunt singurii cărora le incumbă o răspundere pentru activitățile desfășurate în timpul regimului comunist.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că procedura prin care se constată calitatea de lucrător/colaborator al Securității, în temeiul actului normativ criticat, este o procedură civilă, fără a antrena răspunderea juridică, astfel încât nu se poate susține încălcarea prezumției de nevinovăție. De asemenea, în ceea ce privește competența unei singure instanțe de a soluționa astfel de acțiuni, aceasta este în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală, potrivit căreia competența instanțelor judecătorești este prevăzută prin lege. Pe de altă parte, prin promovarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității nu se urmărește anularea unor acte de comandament cu caracter militar.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului apreciază că actul normativ criticat este constituțional, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 436 din 15 aprilie 2010, nr. 267 din 24 februarie 2009, nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009 și nr. 1.476 din 10 noiembrie 2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul acesteia îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, democratic și social, art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*, art. 23 — *Libertatea individuală*, art. 30 — *Libertatea de exprimare*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 54 — *Fidelitatea față de țară*, art. 55 — *Apărarea țării*, art. 57 — *Exercitarea drepturilor și a libertăților* și art. 126 — *Instanțele judecătorești*.

De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege*, art. 8 — *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*, art. 9 — *Libertatea de gândire, conștiință și religie*, art. 10 — *Libertatea de exprimare*, art. 14 — *Interzicerea discriminării* și art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept* cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prevederile Primului Protocol adițional la Convenție și ale Protoalelor nr. 4, 6, 7 și 11 adiționale la Convenție.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, constatând că acestea nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză.

Curtea a reținut în mod constant că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a produs o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității, realizând o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor judecătorești.

Curtea a arătat că actuala reglementare legală are ca finalitate deconspirarea persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 1.309 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 29 noiembrie 2011, Decizia nr. 46 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 8 martie 2011, Decizia nr. 1.252 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012.

Prin aceste decizii, invocând jurisprudența sa anterioară, Curtea a mai constatat că este neîntemeiată critica referitoare la nesocotirea dispozițiilor constituționale care statuează cu privire la rolul Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Posibilitatea pe care o are Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a promova acțiuni în constatarea calității de lucrător sau de colaborator al Securității nu reprezintă o substituie a acestuia în atribuțiile Avocatului Poporului. Această instituție dispune de mecanisme specifice, determinate în mod cuprinzător și detaliat în legea sa de organizare și funcționare, de natură să asigure în mod eficient realizarea rolului său constituțional. De altfel, potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 15 septembrie 2004, „în exercitarea atribuțiilor sale, Avocatul Poporului nu se substituie autorităților publice”.

Totodată, prin deciziile menționate, Curtea a statuat că, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată, a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură să confere Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității rolul de instanță extraordinară, astfel că nu se poate susține încălcarea dispozițiilor art. 126 alin. (5) din Constituție.

Cu privire la critica referitoare la competența exclusivă a unei singure instanțe de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, și anume Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, Curtea Constituțională a observat, prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție invocată de Vasile Gurgu în Dosarul nr. 6.485/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Or, dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 satisfac pe deplin exigențele constituționale invocate, inclusiv cele prevăzute de art. 126 alin. (5) referitoare la interdicția înființării de instanțe extraordinare.

Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că nu este întemeiată nici critica referitoare la pretinsa nerespectare a principiului egalității în drepturi, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie niciun privilegiu sau discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabilă tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei.

Referitor la critica ce privește instanța de contencios administrativ la care actele emise de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității pot fi atacate, prin Decizia nr. 1.252 din 22 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea a reținut că argumentele invocate de autorul excepției sunt ambigue, întrucât toate aceste acte pot fi atacate, potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București.

Totodată, prin Decizia nr. 1.311 din 14 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 15 noiembrie 2010, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 ca neîntemeiată, reținând că, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare și nici celelalte drepturi și libertăți fundamentale invocate, părțile având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesuală civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte identice cu cele relevate în jurisprudența precitată și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN

pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat pentru sprijinirea și implementarea operațiunii „Dezvoltarea structurilor de sprijin al afacerilor de interes național și internațional — Poli de competitivitate” din cadrul domeniului major de intervenție 1.3 „Dezvoltarea durabilă a antreprenoriatului” al Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007, și ale Hotărârii Guvernului nr. 651/2006 privind aprobarea Politicii în domeniul ajutorului de stat pentru perioada 2006—2013,

în temeiul art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Schema de ajutor de stat pentru sprijinirea și implementarea operațiunii „Dezvoltarea structurilor de sprijin al afacerilor de interes național și internațional — Poli de competitivitate” din cadrul domeniului major de intervenție 1.3 „Dezvoltarea durabilă a antreprenoriatului” al Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului economiei, comerțului și mediului de

afaceri nr. 2.669/2011 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat „Dezvoltarea structurilor de sprijin al afacerilor de interes național și internațional — Poli de competitivitate” aferente operațiunii 1.3.1 „Dezvoltarea structurilor de sprijin al afacerilor de interes național și internațional”, domeniul major de intervenție 1.3 „Dezvoltarea durabilă a antreprenoriatului”, axa prioritară 1 „Un sistem de producție inovativ și ecoeficient”, din cadrul Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 3 noiembrie 2011.

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Lucian Nicolae Bode

București, 23 februarie 2012.
Nr. 363.

ANEXĂ

Schema de ajutor de stat pentru sprijinirea și implementarea operațiunii „Dezvoltarea structurilor de sprijin al afacerilor de interes național și internațional — Poli de competitivitate” din cadrul domeniului major de intervenție 1.3 „Dezvoltarea durabilă a antreprenoriatului” al Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”

I. Titlul schemei

Schema de ajutor de stat pentru sprijinirea și implementarea operațiunii „Dezvoltarea structurilor de sprijin al afacerilor de interes național și internațional — Poli de competitivitate”

II. Obiectivele schemei de ajutor de stat

Art. 1. — Obiectivul prezentei scheme constă în sprijinirea apariției și dezvoltării polilor de competitivitate de interes național și vizibilitate internațională din România, în vederea realizării obiectivului general al Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”, și anume creșterea productivității întreprinderilor din România, în conformitate cu principiile dezvoltării durabile și reducerea decalajelor în comparație cu productivitatea medie a Uniunii Europene.

Art. 2. — (1) Scopul prezentei scheme este sprijinirea unor proiecte de anvergură care urmăresc crearea, dezvoltarea și operaționalizarea polilor de competitivitate. În cadrul polilor de competitivitate existenți și potențiali se urmăresc creșterea interacțiunilor dintre firme, instituții din mediul academic și științific și alte entități implicate în sprijinirea mediului de afaceri și orientarea sectorului privat către inovare și transfer tehnologic. Toate acestea vor determina creșterea productivității și reducerea decalajelor față de Uniunea Europeană.

(2) Prezenta schemă acordă ajutoare pentru realizarea de proiecte comune propuse de asocierile stabilite exclusiv între membrii unui pol de competitivitate.

(3) Scopul prezentei scheme va fi atins prin acordarea de sprijin financiar nerambursabil pentru:

- construcția, extinderea sau modernizarea infrastructurii polilor de competitivitate;

- achiziționarea de echipamente, tehnologii, licențe, know-how;

- inovarea proceselor de producție și a produselor pe baza aplicării rezultatelor de cercetare-dezvoltare-inovare (CDI) în producție;

- intensificarea cooperării dintre membrii polilor de competitivitate;

- facilitarea transferului de cunoștințe și ridicarea nivelului de pregătire necesare creșterii competitivității.

III. Tipuri de ajutoare

Art. 3. — Ajutorul acordat în cadrul prezentei scheme provine din fonduri structurale (Fondul European de Dezvoltare Regională) și se acordă beneficiarilor sub formă de finanțare nerambursabilă, eșalonat, pe etape de implementare a proiectelor.

Art. 4. — În cadrul acestei scheme se acordă beneficiarilor următoarele tipuri de ajutoare:

a) ajutoare regionale pentru investiții și pentru ocuparea forței de muncă;

b) ajutoare pentru consultanță în favoarea IMM-urilor;

c) ajutoare pentru participarea IMM la târguri;

d) ajutoare pentru activități de cercetare și dezvoltare;

e) ajutoare pentru studii de fezabilitate tehnice;

f) ajutoare pentru acoperirea cheltuielilor aferente drepturilor de proprietate industrială ale IMM-urilor;

g) ajutoare pentru întreprinderi nou-create inovatoare;

h) ajutoare pentru serviciile de consultanță în domeniul inovării și serviciile de sprijinire a inovării;

i) ajutoare pentru închirierea de personal cu înaltă calificare.

Tipul ajutorului	Tipul beneficiarului	Categoriile de cheltuieli eligibile	Intensitatea maximă a ajutorului (% din cheltuielile eligibile)	Plafonul maxim al ajutorului
Ajutoare regionale pentru investiții și pentru ocuparea forței de muncă	Întreprinderi	<ul style="list-style-type: none"> • Investiții în active corporale • Investiții în active necorporale 	<p>Pentru regiunea de dezvoltare București—Ilfov:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 60% pentru întreprinderi mici • 50% pentru întreprinderi mijlocii • 40% pentru întreprinderi mari <p>Pentru restul regiunilor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 70% pentru întreprinderi mici • 60% pentru întreprinderi mijlocii • 50% pentru întreprinderi mari 	7,5 milioane euro/proiect
Ajutoare pentru consultanță în favoarea IMM-urilor	IMM	Servicii de consultanță furnizate de consultanți externi	<ul style="list-style-type: none"> • 50% 	200.000 euro/întreprindere/proiect
Ajutoare pentru participarea IMM la târguri	IMM	închirierea, realizarea și funcționarea standului pentru prima participare la târg	<ul style="list-style-type: none"> • 50% 	200.000 euro/IMM/proiect
Ajutoare pentru proiecte de cercetare și dezvoltare	<ul style="list-style-type: none"> • Întreprinderi cu activitate de CD • Centre de cercetare • Universități 	<ul style="list-style-type: none"> • Cheltuieli de personal • Costul instrumentelor și al echipamentelor în măsura și pe durata utilizării acestora în proiect • Cheltuieli pentru clădiri și terenuri în măsura și pe durata utilizării acestora în proiect • Cheltuieli pentru cercetare contractuală • Cheltuieli de regie • Alte cheltuieli de exploatare 	<ul style="list-style-type: none"> • 50% pentru cercetarea industrială; • 25% pentru dezvoltarea experimentală <p>Pentru întreprinderi mici:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 70% pentru cercetare industrială • 45% pentru cercetare experimentală <p>Pentru întreprinderi mijlocii:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 60% pentru cercetare industrială • 35% pentru cercetare experimentală <p>Se poate adăuga o primă de 15% până la o intensitate maximă a ajutorului de 80%, în condițiile prevăzute de art. 20 alin. (3.3) lit. b din Regulamentul (CE) nr. 800/2008</p>	1 milion euro/beneficiar/proiect
Ajutoare pentru studii de fezabilitate tehnice	IMM Întreprinderi mari	Cheltuieli pentru elaborarea de studii de fezabilitate tehnice pregătitoare pentru activități de cercetare industrială sau dezvoltare experimentală	<p>Pentru IMM:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 75% pentru studii pregătitoare pentru activități de cercetare industrială • 50% pentru studii pregătitoare pentru activități de dezvoltare experimentală <p>Pentru întreprinderi mari:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 65% pentru studii pregătitoare pentru activități de cercetare industrială • 40% pentru studii pregătitoare pentru activități de dezvoltare experimentală 	200.000 euro/beneficiar/proiect
Ajutoare pentru acoperirea cheltuielilor aferente drepturilor de proprietate industrială ale IMM-urilor	IMM	<ul style="list-style-type: none"> • Toate cheltuielile anterioare acordării dreptului în prima jurisdicție • Cheltuieli pentru traducere • Cheltuieli pentru apărarea valabilității dreptului 	Intensitatea ajutorului nu depășește intensitatea maxim posibilă a ajutorului pentru proiectul de cercetare și dezvoltare, adică 80%	200.000 euro/întreprindere/proiect

Tipul ajutorului	Tipul beneficiarului	Categoriile de cheltuieli eligibile	Intensitatea maximă a ajutorului (% din cheltuielile eligibile)	Plafonul maxim al ajutorului
Ajutoare pentru întreprinderi nou-create inovatoare	Întreprinderi nou-create inovatoare	<ul style="list-style-type: none"> • Cheltuieli de personal • Costul instrumentelor și al echipamentelor în măsura și pe durata utilizării acestora în proiect • Cheltuieli pentru clădiri și terenuri în măsura și pe durata utilizării acestora în proiect • Cheltuieli pentru cercetare contractuală • Cheltuieli de regie • Alte cheltuieli de exploatare 	<ul style="list-style-type: none"> • 100% 	1 milion euro/întreprindere/proiect
Ajutoare pentru serviciile de consultanță în domeniul inovării și serviciile de sprijinire a inovării	IMM	<ul style="list-style-type: none"> • Cheltuieli cu achiziția de servicii de consultanță, asistență tehnologică, transfer de tehnologie, formare, consultanță în materie de achiziție, protejarea și comercializarea drepturilor de proprietate intelectuală și pentru acordurile de acordare a licențelor, activitățile de consiliere referitoare la utilizarea standardelor • Cheltuieli cu: spațiile de lucru, băncile de date, bibliotecile tehnice, studiile de piață, utilizarea laboratoarelor, etichetarea, testarea și certificarea calității 	<ul style="list-style-type: none"> • 100% • 75% în cazul în care prestatorul de servicii nu beneficiază de o certificare națională sau europeană 	200.000 euro/beneficiar/perioadă de 3 ani fiscali consecutivi
Ajutoare pentru închirierea de personal cu înaltă calificare	IMM	<ul style="list-style-type: none"> • Cheltuieli de personal, cheltuieli cu recrutarea, indemnizația de deplasare 	50% pe o perioadă maximă de 3 ani pentru fiecare întreprindere și persoană angajată temporar	1 milion euro/beneficiar/proiect

Art. 5. — Ajutoarele acordate de prezenta schemă nu se cumulează cu niciun alt ajutor care face obiectul unei exceptări în temeiul Regulamentului (CE) nr. 800/2008 ori cu ajutoare *de minimis* care îndeplinesc condițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat sau cu orice alte fonduri comunitare legate de aceleași cheltuieli eligibile — care se suprapun parțial ori integral — în cazul în care un astfel de cumul ar conduce la depășirea intensității maxime a ajutorului sau a valorii maxime aplicabile acestui ajutor.

IV. Baza legală

Art. 6. — Prezenta schemă este elaborată în conformitate cu:

a) Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratat (denumit în continuare *Regulamentul (CE) nr. 800/2008*);

b) Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;

d) Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare;

e) Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii;

f) Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” (*POS CCE*), aprobat prin Decizia Comisiei nr. 1.341 din 12 iunie 2007;

g) Ghidul solicitantului.

Art. 7. — Prezenta schemă de ajutor de stat este exceptată de la obligația de notificare către Comisia Europeană, în conformitate cu prevederile art. 3 din Regulamentul 800/2008.

V. Necesitatea implementării schemei de ajutor de stat

Art. 8. — (1) Polii de competitivitate reprezintă un factor vital pentru creșterea economică și un instrument-cheie pentru impulsivarea activităților de cercetare-dezvoltare și inovare a mediului de afaceri regional și local.

(2) Prin activitatea lor bazată pe cercetare-dezvoltare-inovare, polii de competitivitate reprezintă motoare de dezvoltare a sectoarelor industriale în care activează. Ei contribuie în acest fel la crearea de noi locuri de muncă, diversificarea activităților economice din zonă și, prin urmare, la creșterea produsului intern brut (PIB) în regiunile în care se implementează proiectele.

(3) Condițiile pentru apariția și dezvoltarea polilor de competitivitate sunt legate de aglomerarea industrială a actorilor economici, viziunea comună și strategia de dezvoltare a sectoarelor industriale, accesul la tehnologii avansate, disponibilitatea forței de muncă înalt calificată și a unor programe de instruire permanentă, accesul la facilități privind cercetarea, parteneriatul local/regional/comunitar, accesul la materii prime, materiale și energie, măsuri de sprijin financiar și accesul la piețele locale/regionale/europene.

VI. Definiții

Art. 9. — În sensul prezentei scheme, următorii termeni se definesc astfel:

1. *active corporale* — terenuri, clădiri, instalații, echipamente, utilaje, mașini;

2. *active necorporale* — active care rezultă dintr-un transfer de tehnologie sub forma achiziției de drepturi de brevet, licențe, know-how sau cunoștințe tehnice ne brevetate;

3. *activități de inovare* — activități de implementare a unei noi metode de organizare a întreprinderii, practicilor comerciale,

organizării la locul de muncă sau a relațiilor externe. Schimbările în practicile de afaceri, organizarea la locul de muncă sau relațiile externe care se bazează pe metode organizaționale deja utilizate în întreprindere, schimbările în strategii de management, fuziuni și achiziții, schimbările rezultate numai din modificarea prețurilor practicate, personalizarea, modificările regulate sezoniere ori ciclice, comercializarea de produse noi sau îmbunătățite semnificativ nu sunt considerate inovații;

4. *administratorul schemei de ajutor de stat* — Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri (*MECMA*), prin Autoritatea de management a Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” (*AM POS CCE*);

5. *asociație* — entitate cu personalitate juridică ce reprezintă mediul de afaceri, constituită în baza Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, formată din membrii privați ai polului de competitivitate conform unui contract de parteneriat care are la bază o strategie comună;

6. *asociere* — act voluntar ce are la bază un acord de parteneriat între două sau mai multe entități juridice din cadrul unui pol de competitivitate pentru realizarea în comun a unui proiect. Minimum una dintre entități este întreprindere;

7. *beneficiar* — entitate juridică care primește ajutor de stat în cadrul acestei scheme în baza unui contract de finanțare cu administratorul/furnizorul schemei;

8. *catalizator* — entitate juridică membră a unui pol de competitivitate de tipul: agenție de dezvoltare regională, cameră de comerț, asociație de ramură, patronat, alt tip de organizație neguvernamentală, societate comercială de instruire sau consultanță, bancă, orice altă formă juridică de structură de sprijinire a afacerilor în conformitate cu legislația în vigoare, dacă aceasta desfășoară activități în sprijinul înființării și dezvoltării polilor de competitivitate;

9. *cercetare industrială* — cercetare sau investigație critică planificată în scopul dobândirii de cunoștințe și competențe noi pentru elaborarea unor noi produse, procese ori servicii sau pentru realizarea unei îmbunătățiri semnificative a produselor, proceselor ori serviciilor existente; cuprinde crearea de părți componente pentru sisteme complexe, care este necesară pentru cercetarea industrială, în special pentru validarea tehnologiilor generice, cu excepția prototipurilor;

10. *cerere de finanțare* — formularul completat de către solicitant, pentru fiecare proiect din cadrul strategiei de dezvoltare a polului de competitivitate, în vederea obținerii finanțării prin POS CCE pentru proiectul respectiv;

11. *cheltuieli eligibile* — cheltuielile realizate de către un beneficiar, aferente proiectelor finanțate în cadrul programelor operaționale, care pot fi finanțate atât din instrumente structurale, cât și din bugetul de stat și/sau contribuția proprie a beneficiarului, conform reglementărilor legale comunitare și naționale în vigoare;

12. *cheltuieli neeligibile* — cheltuieli inerente realizării proiectelor finanțate din instrumentele structurale în cadrul programelor operaționale, care nu pot fi finanțate din fonduri structurale sau de stat, conform reglementărilor comunitare și naționale;

13. *cheltuieli salariale* — valoarea totală care trebuie plătită efectiv de beneficiarul ajutorului pentru locurile de muncă create prin proiect sau în legătură directă cu acesta;

14. *contract de finanțare* — actul juridic cu titlu oneros, încheiat între administratorul/furnizorul schemei și beneficiar, prin care se aprobă spre finanțare, în cadrul POS CCE, un proiect inclus în strategia de dezvoltare a polului de competitivitate;

15. *contribuția proprie a beneficiarului la valoarea eligibilă a proiectului* — diferența dintre totalul cheltuielilor eligibile ale proiectului și totalul finanțării nerambursabile acordate;

16. *deponent* — entitate juridică care reprezintă polul de competitivitate și care înregistrează și transmite spre evaluare în cadrul apelului un pachet integrat de cereri de finanțare;

17. *dezvoltare experimentală* — dobândirea, combinarea, modelarea și utilizarea unor cunoștințe și competențe existente de ordin științific, tehnologic, de afaceri și din alte domenii relevante, în scopul producerii unor planuri, aranjamente sau proiecte pentru produse, procese ori servicii noi, modificate sau îmbunătățite;

18. *fișa de proiect* — fișă-tip care prezintă sumar un proiect din cadrul strategiei de dezvoltare a polului de competitivitate;

19. *formare specifică* — formare cu un conținut aplicabil direct și principal postului actual sau viitor al angajatului în întreprindere și care oferă calificări ce nu pot fi transferate către alte întreprinderi ori alte domenii de activitate sau care pot fi transferate numai într-o măsură limitată;

20. *formare generală* — formare cu un conținut care nu este aplicabil exclusiv sau preponderent postului actual ori viitor al angajatului în întreprindere, însă care oferă calificări ce pot fi transferate într-o mare măsură către alte întreprinderi sau alte domenii de activitate (spre exemplu: este organizată în comun de întreprinderi independente diferite ori este disponibilă pentru angajați ai unor întreprinderi diferite. Este recunoscută, certificată sau validată de autorități ori organisme publice sau de alte organisme ori instituții cărora un stat membru sau Comunitatea Europeană le-a acordat competențele necesare);

21. *furnizorul schemei de ajutor de stat* — MECMA, prin AM POS CCE;

22. *IMM* — așa cum sunt definite în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 800/2008;

23. *începerea lucrărilor* — fie începerea lucrărilor de construcție, fie prima comandă fermă de echipamente, excluzând studiile de fezabilitate preliminare;

24. *intensitatea ajutorului* — valoarea actualizată a ajutorului exprimată ca procent din valoarea actualizată a cheltuielilor eligibile ale investiției;

25. *întreprinderile mari* — întreprinderile care nu se încadrează în definiția IMM-urilor;

26. *întreprindere mică* — întreprindere care are sub 50 de angajați și a cărei cifră de afaceri anuală și/sau al cărei total al bilanțului anual nu depășesc/depășește 10 milioane euro, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 800/2008 — anexa I;

27. *microîntreprinderea* — întreprinderea care are sub 10 angajați și a cărei cifră de afaceri anuală și/sau al cărei total al bilanțului anual nu depășesc/depășește 2 milioane euro, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 800/2008 — anexa I;

28. *IMM aflată în dificultate* — o întreprindere mică sau mijlocie care îndeplinește următoarele condiții:

- (i) în cazul unei societăți cu răspundere limitată, atunci când mai mult de jumătate din capitalul social a dispărut, peste un sfert din acest capital fiind pierdut în ultimele 12 luni; sau
- (ii) în cazul unei societăți în care cel puțin o parte din asociații răspunde nelimitat pentru datoriile întreprinderii, atunci când mai mult de jumătate din capitalul propriu a dispărut, așa cum reiese din contabilitatea societății, peste un sfert din acest capital fiind pierdut în ultimele 12 luni; sau
- (iii) indiferent de tipul societății, când respectiva întreprindere întrunește condițiile prevăzute de legislația națională privind procedura insolvenței;

- (iv) IMM cu o vechime de mai puțin de 3 ani nu se consideră a fi în dificultate în această perioadă în sensul prezentei scheme, cu excepția cazului în care îndeplinește condițiile prevăzute la subpct. (iii);

29. *întreprindere mare aflată în dificultate* — întreprinderea care fie se regăsește în una dintre situațiile prevăzute la pct. 28, subpct. (i), (ii) sau (iii), fie prezintă simultan simptome obișnuite ale unei întreprinderi aflate în dificultate, cum ar fi: creșterea pierderilor, scăderea cifrei de afaceri, creșterea volumului stocurilor, supracapacitate, scăderea fluxului de numerar, îndatorare crescută, creșterea sarcinilor financiare și scăderea sau dispariția valorii activului net;

30. *investiția inițială* — investiție în active corporale și/sau necorporale referitoare la înființarea unei noi unități, la extinderea unei unități existente, la diversificarea producției unei unități prin realizarea de produse noi, suplimentare, sau la o schimbare fundamentală a procesului global de producție a unei unități existente. Achiziționarea de acțiuni sau părți sociale emise de către o întreprindere ori investiția de înlocuire nu constituie investiție inițială;

31. *lista de proiecte* — lista proiectelor a căror implementare duce la realizarea strategiei de dezvoltare a polului de competitivitate. La aceasta se atașează fișele individuale ale proiectelor care fac parte din respectiva strategie;

32. *locuri de muncă create direct de un proiect de investiții* — locurile de muncă legate de activitatea care face obiectul investiției, inclusiv locurile de muncă create în urma unei creșteri a ratei de utilizare a capacității create de investiție;

33. *pachet integrat de cereri de finanțare* — cuprinde:

- (i) strategia de dezvoltare a polului de competitivitate;
- (ii) lista de proiecte și fișele individuale;
- (iii) cereri de finanțare/proiectele aferente strategiei pentru care se solicită finanțare; și
- (iv) alte anexe specificate în Ghidul solicitantului;

34. *pol de competitivitate* — asocieră, într-un spațiu geografic definit, între întreprinderi, organisme de cercetare, universități, autorități publice locale și catalizatori care au la bază o strategie comună de dezvoltare cu scopul de a genera sinergii în jurul unor proiecte inovative orientate spre una sau mai multe piețe. Un astfel de pol nu are o localizare impusă, astfel încât, din punct de vedere teritorial, un pol de competitivitate poate fi plasat atât într-o singură locație zonală, cât și în zone ce aparțin mai multor regiuni de dezvoltare din România. Un pol de competitivitate poate fi constituit într-o entitate juridică sau poate funcționa pe baza unor acorduri de parteneriat între membrii săi. Calitatea de pol de competitivitate este dovedită de 3 elemente: componența (existența în pol în mod obligatoriu a două tipuri de entități, respectiv întreprinderi și organisme/organizații de cercetare/universități și, opțional, a autorităților publice locale și catalizatori), asocierea (având ca rezultat fie o persoană juridică, fie o entitate care funcționează pe baza unui acord formal de asociere semnat de membrii polului) și strategia de dezvoltare a polului care este un document însoțit formal (adică semnat) de toți membrii polului;

35. *proiect* — document, parte a cererii de finanțare, propus de minimum 2 membri ai unui pol de competitivitate în asociere. În orice situație, unul dintre cei 2 membri trebuie să fie o întreprindere. Proiectul prezintă o serie de activități economice indivizibile, concepute pentru a produce un rezultat specific într-o perioadă de timp dată și având obiective clar stabilite, pentru a cărui realizare beneficiarul primește fonduri nerambursabile, în cadrul POS CCE;

36. *rata de actualizare* — rata calculată conform Comunicării Comisiei privind revizuirea metodei de stabilire a ratelor de referință și de scont, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C14 din 19 ianuarie 2008;

37. *regiunile de dezvoltare* — entități teritoriale specifice, fără statut administrativ și fără personalitate juridică, și corespunzătoare diviziunilor de nivel NUTS 2 în Nomenclatorul unităților statistice teritoriale ale Uniunii Europene, constituite în conformitate cu prevederile Legii nr. 315/2004 privind dezvoltarea regională în România, cu modificările și completările ulterioare;

38. *solicitant de finanțare* — entitate juridică care în calitate de membru într-un pol de competitivitate transmite spre evaluare proiecte în pachet integrat de cereri de finanțare;

39. *organism/organizație de cercetare* — o entitate, precum o universitate sau un institut de cercetare, indiferent de statutul său juridic (organizată conform dreptului public sau privat) ori de modul său de finanțare, al cărei scop principal este de a realiza cercetare fundamentală, cercetare industrială sau dezvoltare experimentală și de a-și face cunoscute rezultatele prin predare, publicare sau transfer de tehnologie; toate profiturile trebuie reinvestite în aceste activități, în difuzarea rezultatelor sau în predare. Întreprinderile care pot exercita influență asupra unui astfel de organism, de exemplu prin calitatea lor de acționari sau membri ai organismului, nu se bucură de acces preferențial la capacitățile de cercetare ale organismului în cauză sau la rezultatele cercetărilor acestuia. Organismele/Organizațiile de cercetare care desfășoară atât activități economice, cât și activități noneconomice sunt calificate drept întreprinderi în cazul în care nu țin contabilitate separată pentru cele două activități;

40. *cercetare industrială* — cercetare sau investigație critică planificată în scopul dobândirii de cunoștințe și competente noi pentru elaborarea unor noi produse, procese ori servicii sau pentru realizarea unei îmbunătățiri semnificative a produselor, proceselor ori serviciilor existente. Cuprinde crearea de părți componente pentru sisteme complexe, care este necesară pentru cercetarea industrială, în special pentru validarea tehnologiilor generice, cu excepția prototipurilor;

41. *dezvoltarea experimentală* — dobândirea, combinarea, modelarea și utilizarea unor cunoștințe și competențe existente de ordin științific, tehnologic, de afaceri și din alte domenii relevante, în scopul producerii unor planuri, aranjamente sau proiecte pentru produse, procese ori servicii noi, modificate sau îmbunătățite.

VII. Domeniul de aplicare

Art. 10. — (1) Prezenta schemă se aplică în cadrul Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”, domeniul major de intervenție 1.3.1 „Dezvoltarea structurilor de sprijin al afacerilor de interes național și internațional — Poli de competitivitate”.

(2) Prezenta schemă se aplică tuturor regiunilor de dezvoltare ale României, fără o prealocare financiară regională.

(3) Prezenta schemă se adresează polilor de competitivitate existenți sau potențiali, fără ca aceștia să treacă printr-un proces de acreditare/certificare/omologare/recunoaștere.

(4) Prezenta schemă vizează finanțarea unor proiecte inovative care se circumscriu strategiei de dezvoltare a polilor de competitivitate.

Art. 11. — (1) Prezenta schemă se aplică beneficiarilor care își desfășoară activitatea în domeniul producției, serviciilor, construcțiilor și îndeplinesc criteriile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 800/2008, cu excepția:

a) întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectoarele pescuit și acvacultură, reglementate de Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului din 17 decembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, cu excepția ajutoarelor pentru formare și a ajutoarelor pentru cercetare, dezvoltare și inovare;

b) întreprinderilor care își desfășoară activitatea în producția primară a produselor agricole, așa cum sunt enumerate în anexa nr. 1 la Tratatul de funcționare a Uniunii Europene (cu excepția ajutoarelor pentru formare și a ajutoarelor pentru cercetare, dezvoltare și inovare);

c) întreprinderilor care își desfășoară activitatea în transformarea (procesarea) și comercializarea produselor agricole, așa cum sunt enumerate în anexa nr. 1 la Tratatul de funcționare a Uniunii Europene, în următoarele cazuri:

- când valoarea ajutorului este stabilită pe baza prețului sau a cantității produselor în cauză achiziționate de la producătorii primari ori introduse pe piață de întreprinderile în cauză;

- când ajutorul este condiționat de transferarea lui parțială sau integrală către producătorii primari;

d) activităților legate de export către țări terțe sau către state membre, și anume ajutoarele legate direct de cantitățile exportate, ajutoarele destinate înființării și funcționării unei rețele de distribuție sau destinate altor cheltuieli curente legate de activitatea de export;

e) activităților care favorizează folosirea mărfurilor naționale în locul celor importate;

f) întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectorul cărbunelui;

g) întreprinderilor aflate în dificultate;

h) ajutoarelor care favorizează utilizarea produselor naționale în detrimentul produselor din import;

i) ajutoarelor pentru achiziția de vehicule de transport rutier de mărfuri, acordate întreprinderilor care efectuează transport rutier de mărfuri în numele terților pentru închiriere sau în scop comercial;

j) întreprinderilor care activează în sectorul construcției de nave;

k) întreprinderilor care activează în industria siderurgică;

l) întreprinderilor care activează în sectorul fibre sintetice.

(2) În plus față de condițiile enumerate la alin. (1), ajutorul regional pentru investiții din cadrul acestei scheme se acordă doar în următoarele sectoare, în conformitate cu NACE Rev. 2:

a) B — Industria extractivă (cu excepția codurilor 051 Extracția cărbunelui superior, 052 Extracția cărbunelui inferior, 061 Extracția petrolului brut, 062 Extracția gazelor naturale, 0721 Extracția minereurilor de uraniu și toriu, 0892 Extracția turbei, 091 Activități de servicii anexe extracției petrolului brut și gazelor naturale și 099 Activități de servicii anexe pentru extracția mineralelor);

b) C — Industria prelucrătoare (cu excepția codurilor 120 Fabricarea produselor din tutun, 191 Fabricarea produselor de cocserie, 192 Fabricarea produselor obținute prin prelucrarea țigăiului, 2051 Fabricarea explozivilor, 206 Fabricarea fibrelor sintetice și artificiale, 242 Producția de tuburi, țevi, profile tubulare și accesorii pentru acestea din oțel, 243 Fabricarea altor produse prin prelucrarea primară a oțelului, 2452 Turnarea oțelului, 254 Fabricarea armamentului și muniției, 2591 Fabricarea de recipienți, containere și alte produse similare din oțel, 301 Construcția de nave și bărci, 304 Fabricarea vehiculelor militare de luptă, 331 Repararea articolelor fabricate din metal, repararea mașinilor și echipamentelor și 332 Instalarea mașinilor și echipamentelor industriale);

c) E — Distribuția apei, salubritate, gestionarea deșeurilor, activități de decontaminare (cu excepția codurilor 360 Captarea, tratarea și distribuția apei, 370 Colectarea și epurarea apelor uzate, 381 Colectarea deșeurilor, 382 Tratarea și eliminarea deșeurilor și 390 Activități și servicii de decontaminare);

d) F — Construcții (cu excepția codurilor 411 Dezvoltare (promovare) imobiliară, 4399 Alte lucrări speciale de construcții n.c.a.).

e) H — Transport și depozitare (cu excepția codurilor 491 Transporturi interurbane de călători pe calea ferată, 493 Alte transporturi terestre de călători, 501 Transporturi maritime și costiere de pas, 503 Transporturi de pasageri pe căi navigabile interioare, 511 Transporturi aeriene de pasageri și 53 Activități de poștă și de curier);

f) J — Informații și comunicații (cu excepția codurilor 59 Activități de producție cinematografică, video, înregistrări audio și activități de editare muzicală, 60 Activități de difuzare și transmitere de programe și 61 Telecomunicații);

g) M — Activități profesionale, științifice și tehnice.

VIII. Beneficiarii eligibili

Art. 12. — Potențialii beneficiari ai prezentei scheme sunt întreprinderi din cadrul polilor de competitivitate care pot fi organizate juridic după cum urmează:

a) societăți comerciale înregistrate conform Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) instituții de învățământ superior private acreditate care nu se încadrează în definiția „organism/organizație de cercetare”;

c) entități legale cu activitate principală de cercetare-dezvoltare, indiferent de forma de organizare, care nu se încadrează în definiția „organism/organizație de cercetare”.

Art. 13. — Pentru a primi ajutor în cadrul prezentei scheme, beneficiarul trebuie să respecte următoarele condiții:

1. să facă dovada calității de membru al unui pol de competitivitate;

2. indiferent de forma juridică de organizare, să nu se afle în procedură de executare silită, reorganizare judiciară, faliment, închidere operațională, dizolvare, lichidare, administrare specială și să nu aibă activitățile suspendate sau alte situații similare reglementate de lege;

3. să fie înregistrat în România;

4. să nu fie întreprindere aflată în dificultate în sensul Liniilor directoare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate;

5. să nu facă obiectul unui ordin de recuperare în urma unei decizii anterioare a Comisiei Europene privind declararea unui ajutor de stat ca fiind ilegal și incompatibil cu piața comună sau, în cazul în care un potențial beneficiar a făcut obiectul unei astfel de decizii, aceasta trebuie să fi fost deja executată și ajutorul integral recuperat, inclusiv dobânda de recuperare aferentă, pentru ca beneficiarul să poate fi eligibil;

6. beneficiarul care se declară întreprindere nou-creată inovatoare trebuie:

— să depună o declarație pe propria răspundere privind faptul că nu a mai primit niciodată ajutor de stat pentru „întreprinderi nou-create inovatoare”;

— să fie o întreprindere mică, a cărei vechime, la data acordării ajutorului, să fie mai mică de 6 ani; și

— să demonstreze îndeplinirea condiției că „Valoarea cheltuielilor pentru cercetare-dezvoltare a reprezentat cel puțin 15% din costurile totale de operare în cel puțin unul din ultimii 3 ani care precedă acordarea ajutorului” printr-o notă justificativă a modului de calcul semnată de reprezentantul legal al solicitantului, însoțită de balanțele cumulate la 31 decembrie ale cel puțin unui an din ultimii 3 care precedă acordarea ajutorului, semnate de reprezentantul legal, și de fișele conturilor în care sunt înregistrate aceste cheltuieli;

7. beneficiarii îndeplinesc și alte condiții specificate în Ghidul solicitantului, care nu aduc atingere prevederilor în materie de ajutor de stat.

Art. 14. — În cadrul acestei scheme se finanțează în limita bugetului mai mulți poli de competitivitate.

Art. 15. — La nivelul unui pol de competitivitate se admite numai un singur pachet integrat de cereri de finanțare.

IX. Plafoanele maxime

Art. 16. — În cadrul acestei scheme, valoarea brută a subvenției pentru orice ajutor nu poate depăși următoarele plafoane:

a) ajutoare acordate IMM-urilor pentru investiții și pentru ocuparea forței de muncă: 7,5 milioane euro pe întreprindere pe proiect de investiții;

b) ajutoare pentru consultanță în favoarea IMM-urilor: 200.000 euro pe întreprindere pe proiect;

c) ajutoare pentru participarea IMM-urilor la târguri: 200.000 euro pe întreprindere pe proiect;

d) ajutoare pentru activități de cercetare și dezvoltare: 1 milion euro pe beneficiar pe proiect;

e) ajutoare pentru studii de fezabilitate: 200.000 euro pe întreprindere pe proiect;

f) ajutoare pentru cheltuielile aferente drepturilor de proprietate industrială ale IMM-urilor: 200.000 euro pe întreprindere pe proiect;

g) ajutoare pentru întreprinderi nou-create inovatoare: 1 milion euro pe întreprindere pe proiect;

h) ajutoare pentru serviciile de consultanță în domeniul inovării și serviciile de sprijinire a inovării: 200.000 euro pe întreprindere într-o perioadă de 3 ani;

i) ajutoare pentru închirierea de personal cu înaltă calificare: 1 milion euro pe întreprindere pe proiect.

X. Tipuri de proiecte

Art. 17. — În cadrul prezentei schemei de ajutor se pot depune spre finanțare următoarele tipuri de proiecte:

a) proiecte de investiții în infrastructura polilor de competitivitate;

b) proiecte de cercetare-dezvoltare-inovare;

c) proiecte soft (consultanță, participarea IMM la târguri, studii de fezabilitate tehnice, drepturile de proprietate industrială ale IMM, închirierea de personal cu înaltă calificare, formare).

XI. Intensitatea ajutorului, activități și cheltuieli eligibile

Art. 18. — Ajutoare regionale pentru investiții și pentru ocuparea forței de muncă

1. Intensitatea ajutorului

• Intensitatea ajutorului este de 50% pentru întreprinderile situate în regiunile de dezvoltare Nord—Est, Nord—Vest, Sud, Sud—Vest, Sud—Est, Vest și Centru;

• Intensitatea ajutorului este de 40% pentru întreprinderile situate în regiunea de dezvoltare București — Ilfov.

2. Intensitatea crește cu 20 de puncte procentuale pentru ajutoarele acordate întreprinderilor mici și cu 10 puncte procentuale pentru ajutoarele acordate întreprinderilor mijlocii, cu excepția ajutoarelor acordate în sectorul transporturilor.

3. Activități eligibile

Activitățile eligibile sunt legate de realizarea investițiilor corporale și necorporale, astfel:

3.1. Investiții în active corporale

a) construirea/modernizarea/extinderea de clădiri și anexe aferente, care vor fi utilizate de polii de competitivitate, pentru activități de realizare de procese/tehnologii/produse/servicii/lucrări, în limita a 50% din totalul cheltuielilor eligibile;

b) achiziția de echipamente, utilaje, instalații, aparate, scule, dispozitive, sisteme IT, rețele de Internet broadband;

c) achiziția de mijloace de transport specializate, având dotări specifice proiectelor pentru care se propune achiziția lor, cu excepția întreprinderilor din sectorul transportului pentru achiziția de echipamente și mijloace de transport;

d) achiziția de mobilier, aparatură birotică, echipamente de protecție specifice.

3.2. Investiții în active necorporale

a) achiziția de active necorporale pentru organizarea și implementarea sistemelor de management al calității;

b) achiziția de tehnologii (know-how), patente, licențe, brevete sau cunoștințe tehnice ne brevetate;

c) achiziția de programe (software) și programe informatice specializate necesare realizării proiectelor propuse (de exemplu, sisteme informatice integrate pentru managementul întreprinderilor etc.).

3.3. Toate activele achiziționate trebuie să fie noi.

3.4. Nu este admisă achiziționarea de active în leasing.

4. Cheltuieli eligibile

4.1. Pentru a fi considerată cheltuială eligibilă în sensul prezentei scheme, o investiție constă în următoarele:

a) o investiție în imobilizări corporale și/sau necorporale referitoare la înființarea unei noi unități, la extinderea sau modernizarea unei unități existente, la diversificarea producției unei unități pe noi piețe de produse sau la o schimbare fundamentală a ansamblului procesului de producție a unei unități existente; sau

b) achiziția activelor fixe legate direct de o unitate, atunci când unitatea s-a închis ori s-ar fi închis fără această achiziție, iar activele sunt cumpărate de un investitor independent;

c) simpla achiziție a acțiunilor unei întreprinderi nu se consideră o investiție.

4.2. Pentru a fi considerate cheltuieli eligibile în sensul prezentei scheme, imobilizările necorporale îndeplinesc toate condițiile de mai jos:

a) trebuie să fie exploatate exclusiv în întreprinderea care beneficiază de ajutor. În ceea ce privește ajutoarele regionale pentru investiții, acestea trebuie să fie folosite exclusiv în unitatea care beneficiază de ajutor;

b) trebuie să fie considerate active amortizabile;

c) trebuie să fie achiziționate de la terți în condițiile pieței, fără ca achizitorul să fie în măsură să își exercite controlul, în sensul art. 3 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi, asupra vânzătorului sau viceversa;

d) în cazul ajutoarelor regionale pentru investiții, acestea trebuie să fie incluse în activele întreprinderii și să rămână în unitatea beneficiară a ajutorului timp de cel puțin 5 ani pentru întreprinderi mari, respectiv 3 ani în cazul IMM-urilor, de la terminarea investițiilor.

4.3. Pentru a fi considerate cheltuieli eligibile în sensul prezentei scheme, locurile de muncă direct create printr-un proiect de investiție îndeplinesc toate condițiile de mai jos:

a) locurile de muncă sunt create în termen de 3 ani de la încheierea investiției;

b) proiectul de investiții determină o creștere netă a numărului de angajați în unitatea în cauză, în comparație cu media din ultimele 12 luni;

c) locurile de muncă create sunt păstrate pentru o perioadă minimă de 5 ani de la terminarea investițiilor în cazul întreprinderilor mari și de 3 ani în cazul IMM-urilor.

4.4. Sunt considerate eligibile cheltuielile legate de terenuri, clădiri, echipamente/instalații și active necorporale numai dacă sunt incluse în valoarea activului și se regăsesc înregistrate în contabilitatea beneficiarului în conturile de imobilizări corporale și necorporale respective.

Art. 19. — Ajutoare pentru consultanță în favoarea IMM-urilor

1. Intensitatea

Intensitatea ajutorului nu depășește 50% din cheltuielile eligibile.

2. Activități eligibile

Activitățile eligibile sunt legate de asigurarea de servicii de consultanță și vor fi specificate în Ghidul solicitantului.

3. Cheltuieli eligibile

3.1. Cheltuielile eligibile sunt cheltuielile consultanței aferente serviciilor furnizate de consultanți externi.

3.2. Serviciile în cauză nu sunt o activitate continuă sau periodică și nici nu sunt legate de cheltuielile de exploatare obișnuite ale întreprinderii, cum ar fi serviciile normale de consultanță fiscală, serviciile juridice cu caracter periodic sau publicitatea.

Art. 20. — Ajutoare pentru participarea IMM-urilor la târguri

1. Intensitatea

Intensitatea ajutorului nu depășește 50% din cheltuielile eligibile.

2. Activități eligibile

Activitățile eligibile sunt legate de participarea IMM-urilor la târguri și vor fi specificate în Ghidul solicitantului.

3. Cheltuieli eligibile

Cheltuielile eligibile sunt cheltuielile suportate pentru închirierea, realizarea și funcționarea standului pentru prima participare a unei întreprinderi la orice târg sau expoziție.

Art. 21. — Ajutoare pentru activități de cercetare și dezvoltare

1. Activitățile de cercetare și dezvoltare care beneficiază de ajutor se încadrează integral în una dintre următoarele categoriile de cercetare:

- cercetare industrială;
- dezvoltare experimentală.

2. Atunci când un proiect cuprinde sarcini diferite, fiecare sarcină este calificată ca încadrându-se în una dintre categoriile menționate sau ca neîncadrându-se în niciuna dintre aceste categorii.

3. Intensitatea

3.1. Intensitatea ajutorului nu depășește:

- 50% din cheltuielile eligibile pentru cercetarea industrială;
- 25% din cheltuielile eligibile pentru dezvoltarea experimentală.

3.2. Intensitatea ajutorului este stabilită pentru fiecare beneficiar de ajutor, inclusiv în cadrul unui proiect realizat în colaborare, în conformitate cu pct. 3.3 lit. b) subpct. (i).

În cazul unui ajutor pentru un proiect de cercetare și dezvoltare realizat în colaborare între organizații de cercetare și întreprinderi, ajutorul combinat provenit dintr-un sprijin public direct pentru un anumit proiect și contribuțiile organizațiilor de cercetare pentru proiectul în cauză, atunci când constituie ajutor de stat la proiect, nu depășesc intensitățile aplicabile ajutorului pentru fiecare întreprindere beneficiară.

3.3. Intensitățile ajutorului stabilite pentru cercetare industrială și dezvoltare experimentală la pct. 3.1 pot fi majorate după cum urmează:

a) în cazul în care ajutorul este acordat unor IMM-uri, intensitatea ajutorului poate fi majorată cu 10 puncte procentuale pentru ajutoarele acordate întreprinderilor mijlocii și cu 20 de puncte procentuale pentru ajutoarele acordate întreprinderilor mici; și

b) poate fi adăugată o primă de 15 puncte procentuale, până la o intensitate maximă a ajutorului de 80% din cheltuielile eligibile, dacă:

(i) proiectul implică o colaborare efectivă pe baza unui acord de parteneriat între cel puțin două întreprinderi care sunt independente una de alta și care îndeplinesc următoarele condiții:

- niciuna dintre întreprinderi nu suportă peste 70% din cheltuielile eligibile ale proiectului de colaborare;
- proiectul implică o colaborare cu cel puțin un IMM;

(ii) proiectul implică o colaborare efectivă între o întreprindere și un organism de cercetare și sunt îndeplinite următoarele condiții:

- organismul/organizația de cercetare suportă cel puțin 10% din cheltuielile eligibile ale proiectului; și
- organismul/organizația de cercetare are dreptul de a publica rezultatele proiectelor de cercetare, în măsura

în care acestea provin din cercetările realizate de organismul/organizația în cauză; sau

- (iii) în cazul cercetării industriale, rezultatele proiectului sunt difuzate larg prin conferințe tehnice și științifice sau prin publicarea în periodice științifice ori tehnice sau stocarea în registre cu acces liber (baze de date în care datele de cercetare brute pot fi consultate de oricine) ori prin intermediul unor programe informatice gratuite sau open source.

În sensul dispoziției lit. b) subpct. (i) și (ii) de mai sus, subcontractarea nu este considerată colaborare efectivă.

4. Cheltuieli eligibile

4.1. Cheltuielile eligibile sunt următoarele:

a) cheltuieli de personal (cercetători, tehnicieni și alți membri ai personalului auxiliar, în măsura în care aceștia sunt angajați în proiectul de cercetare);

b) cheltuieli de utilizare a instrumentelor și a echipamentelor, în măsura și pe durata utilizării acestora în cadrul proiectului de cercetare; dacă aceste instrumente și echipamente au o durată de funcționare mai mare decât durata proiectului de cercetare, sunt eligibile doar cheltuielile de amortizare pe durata proiectului, calculate pe baza bunelor practici contabile;

c) cheltuielile de utilizare a clădirilor și terenurilor, în măsura și pe durata utilizării acestora în cadrul proiectului de cercetare; în cazul clădirilor, sunt considerate eligibile doar cheltuielile de amortizare care corespund duratei proiectului de cercetare, calculate pe baza bunelor practici contabile; în cazul terenurilor, sunt eligibile cheltuielile transferului comercial sau cheltuielile de capital efectiv suportate;

d) cheltuieli pentru cercetare contractuală, pentru achiziții de cunoștințe tehnice și de brevete sau de drepturi de utilizare a acestora din surse externe la prețul pieței, în cazul în care tranzacția a fost realizată obiectiv și nu există niciun element de înțelegere secretă implicat, precum și cheltuieli aferente serviciilor de consultanță și serviciilor echivalente folosite exclusiv pentru activitatea de cercetare;

e) cheltuieli de regie suplimentare implicate direct de proiectul de cercetare;

f) alte cheltuieli de exploatare, inclusiv cheltuielile cu materialele, consumabilele și alte produse similare suportate direct ca rezultat al activității de cercetare.

4.2. Toate cheltuielile eligibile sunt alocate unei categorii/activități specifice de cercetare industrială sau dezvoltare experimentală.

Art. 22. — Ajutoare pentru studii de fezabilitate tehnice

1. Intensitatea

Intensitatea ajutorului nu poate să depășească:

a) pentru IMM-uri, 75% din cheltuielile eligibile pentru studii pregătitoare pentru activități de cercetare industrială și 50% din cheltuielile eligibile pentru studii pregătitoare pentru activități de dezvoltare experimentală;

b) pentru întreprinderi mari, 65% din cheltuielile eligibile pentru studii pregătitoare pentru activități de cercetare industrială și 40% din cheltuielile eligibile pentru studii pregătitoare pentru activități de dezvoltare experimentală.

2. Activități eligibile

Activitățile eligibile sunt legate de realizarea studiilor de fezabilitate tehnice și vor fi specificate în Ghidul solicitantului.

3. Cheltuieli eligibile

Cheltuielile eligibile sunt cheltuielile pentru realizarea studiului.

Art. 23. — Ajutoare pentru acoperirea cheltuielilor aferente drepturilor de proprietate industrială ale IMM-urilor

1. Intensitatea

Intensitatea ajutorului nu depășește intensitatea maximă a ajutorului pentru proiectul de cercetare și dezvoltare prevăzut la

art. 21 pct. 3.1 și 3.3, cu privire la activitățile de cercetare, respectiv 80% din cheltuielile eligibile.

2. Activități eligibile

Activitățile eligibile sunt legate de acoperirea cheltuielilor aferente dreptului de proprietate industrială și vor fi specificate în Ghidul solicitantului.

3. Cheltuieli eligibile

Cheltuielile eligibile sunt următoarele:

a) toate cheltuielile anterioare acordării dreptului în prima jurisdicție, inclusiv cheltuielile legate de pregătirea, depunerea și examinarea cererii, precum și cheltuielile suportate pentru reînnoirea cererii înainte de acordarea dreptului;

b) cheltuielile pentru traducere și alte cheltuieli suportate pentru obținerea sau validarea dreptului în alte jurisdicții;

c) cheltuielile suportate pentru apărarea valabilității dreptului pe parcursul examinării oficiale a cererii și a eventualelor proceduri de opoziție, chiar dacă astfel de cheltuieli intervin după recunoașterea dreptului.

Art. 24. — Ajutoare pentru întreprinderi nou-create inovatoare

Pentru a beneficia de ajutor în cadrul prezentei scheme, întreprinderea trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) beneficiarul este o întreprindere mică a cărei vechime, la data acordării ajutorului, era mai mică de 6 ani;

b) cheltuielile pentru cercetare și dezvoltare ale beneficiarului reprezintă cel puțin 15% din cheltuielile totale de exploatare înregistrate în cursul a cel puțin unuia dintre cei 3 ani care precedă acordarea ajutorului sau, în cazul unei întreprinderi nou-create fără niciun istoric financiar, al auditului exercițiului fiscal în curs, cifră certificată de un auditor extern.

1. Intensitatea

Intensitatea ajutorului este de 100% din cheltuielile eligibile.

2. Ajutorul maxim

Ajutorul maxim pe care îl poate obține o întreprindere în cadrul acestei scheme este 1 milion euro.

Beneficiarul poate primi ajutorul în cauză o singură dată în cursul perioadei în care îndeplinește condițiile necesare pentru a fi considerat întreprindere nou-creată inovatoare.

3. Activități eligibile

Activitățile eligibile sunt activitățile de cercetare industrială, dezvoltare experimentală și inovare.

4. Cheltuieli eligibile

Cheltuielile eligibile sunt cele specificate la art. 21 pct. 4.

Art. 25. — Ajutoare pentru serviciile de consultanță în domeniul inovării și serviciile de sprijinire a inovării

1. Intensitatea

1.1. Beneficiarul este un IMM.

1.2. Valoarea ajutorului nu depășește 200.000 euro pentru fiecare beneficiar, pe orice perioadă de 3 ani consecutivi.

1.3. Intensitatea ajutorului este de 100% din cheltuielile eligibile dacă prestatorul de servicii beneficiază de o certificare națională sau europeană. În cazul în care prestatorul de servicii nu beneficiază de o certificare națională sau europeană, intensitatea ajutorului nu depășește 75% din cheltuielile eligibile.

2. Activități eligibile

Beneficiarul trebuie să utilizeze ajutorul pentru achiziționarea de servicii la prețul pieței sau, în cazul în care prestatorul de servicii este o entitate fără scop lucrativ, la un preț care să reflecte cheltuielile integrale plus o marjă rezonabilă.

3. Cheltuieli eligibile

Cheltuielile eligibile sunt următoarele:

3.1. în ceea ce privește serviciile de consultanță în domeniul inovării, cheltuielile cu: consultanța managerială, asistența tehnologică, serviciile de transfer de tehnologie, formare, consultanța în materie de achiziție, protejare și comercializare a drepturilor de proprietate intelectuală și pentru acordurile de

acordare a licențelor, activitățile de consiliere referitoare la utilizarea standardelor;

3.2. în ceea ce privește serviciile de sprijinire a inovării, cheltuielile cu: spațiile de lucru, băncile de date, bibliotecile tehnice, studiile de piață, utilizarea laboratoarelor, etichetarea, testarea și certificarea calității.

Art. 26. — Ajutoare pentru închirierea de personal cu înaltă calificare

a) Ajutoarele pentru închirierea de personal cu înaltă calificare detașat de la un/o organism/organizație de cercetare sau o întreprindere mare la un IMM sunt compatibile cu piața comună în sensul art. 107 alin. (3) din Tratat și sunt exceptate de la obligația de notificare prevăzută la art. 108 alin. (3) din Tratat în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la acest articol.

b) Personalul detașat nu trebuie să înlocuiască alți salariați, ci trebuie să fie încadrat pe un post nou-creat în cadrul întreprinderii beneficiare și să fi lucrat cel puțin 2 ani pentru organismul/organizația de cercetare sau pentru întreprinderea mare care detașează personalul.

c) Acest articol nu se aplică cheltuielilor consultanței menționate la art. 25.

1. Intensitatea

Intensitatea ajutorului nu depășește 50% din cheltuielile eligibile, pentru o perioadă de maximum 3 ani pentru fiecare întreprindere și persoană angajată temporar.

2. Activități eligibile

Personalul detașat trebuie să efectueze activități de cercetare industrială, dezvoltare experimentală și inovare în cadrul IMM-ului beneficiar al ajutorului.

3. Cheltuieli eligibile

Cheltuielile eligibile reprezintă toate cheltuielile de personal aferente închirierii și încadrării în muncă a personalului cu înaltă calificare, inclusiv cheltuielile aferente folosirii unei agenții de recrutare și indemnizația de deplasare pentru personalul detașat.

XII. Criterii de eligibilitate

Art. 27. — În procesul de evaluare a solicitărilor de finanțare se va urmări îndeplinirea criteriilor de eligibilitate pentru:

1. solicitanți;
2. beneficiari;
3. cereri de finanțare (proiecte);
4. activități;
5. cheltuieli.

Criteriile de eligibilitate sunt detaliate în Ghidul solicitantului.

Art. 28. — Un pachet integrat de cereri de finanțare va conține în mod obligatoriu minimum 4 proiecte, din care cel puțin un proiect de investiții în infrastructura de afaceri, cel puțin un proiect de cercetare-dezvoltare-inovare și cel puțin două proiecte de tip „soft”.

Art. 29. — Pachetele integrate de cereri de finanțare trebuie să fie în conformitate cu obiectivele specifice ale Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”, axa prioritară 1 „Un sistem de producție inovativ și ecoeficient”, domeniul major de intervenție 1.3.1 „Dezvoltarea structurilor de sprijin al afacerilor de interes național și internațional — Poli de competitivitate”.

Art. 30. — Pentru proiectele care prevăd lucrări de construcții se vor aplica dispozițiile referitoare la existența studiului de fezabilitate pentru investițiile noi și documentația de avizare a lucrărilor de intervenție pentru intervențiile la construcțiile existente, conform Hotărârii Guvernului nr. 28/2008 privind aprobarea conținutului-cadru al documentației tehnico-economice aferente investițiilor publice, precum și a structurii și metodologiei de elaborare a devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții.

Art. 31. — Valoarea totală a pachetului integrat de cereri de finanțare depus de un solicitant/deponent aparținând unui pol de competitivitate se încadrează în limitele: minimum echivalentul a circa 5.000.000 euro și maximum echivalentul a circa 20.000.000 euro.

Art. 32. — Durata de implementare a proiectelor nu va depăși data de 31 decembrie 2015.

Art. 33. — Investițiile realizate prin finanțarea din prezenta schemă trebuie să fie menținute pe o durată de minimum 5 ani pentru întreprinderile mari sau 3 ani pentru IMM-uri.

Art. 34. — Cererile de finanțare trebuie să respecte legislația în domeniul ajutorului de stat, egalitatea de șanse, protecția mediului și eficiența energetică.

XIII. Numărul total estimat al beneficiarilor

Art. 35. — Numărul estimat al beneficiarilor de ajutor de stat prin această schemă este de 12.

XIV. Suma totală estimată a schemei de ajutor de stat (defalcare pe ani)

Art. 36. — Defalcarea estimativă pe ani a bugetului schemei:

euro

Anul	TOTAL	Contribuția UE (Fondul European de Dezvoltare Regională)	Bugetul de stat
2012	43.000.000	36.980.000	6.020.000
2013	17.000.000	14.620.000	2.380.000

NOTĂ:

Distribuția sumelor este orientativă, putând varia în cursul implementării prezentei scheme.

XV. Durata de aplicare a schemei de ajutor de stat

Art. 37. — Prezenta schemă se aplică de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 31 decembrie 2013, în limita bugetului alocat.

XVI. Modalități de acordare a ajutorului de stat

Art. 38. — Prezenta schemă acordă finanțări membrilor polilor de competitivitate pentru realizarea de proiecte comune, propuse în asociere (pe baza acordurilor de parteneriat, în cadrul polului de competitivitate) de minimum două entități juridice, dintre care una este întreprindere.

Art. 39. — În cadrul acestei scheme, solicitanții/deponenții depun la administratorul/furnizorul schemei pachetele integrate de cereri de finanțare. Formatele-tip pentru strategie, fișa de proiect și cererea de finanțare (proiect) sunt detaliate în Ghidul solicitantului.

Art. 40. — În Ghidul solicitantului sunt detaliate grilele de evaluare pentru strategie și proiecte și punctajele minime pe care acestea trebuie să le întrunească pentru eligibilitate.

Art. 41. — La nivelul fiecărui pol de competitivitate pachetele integrate de cereri de finanțare nu pot depăși suma maximă alocată din prezenta schemă unui pol de competitivitate.

Art. 42. — Valoarea ajutorului acordat în tranșe va fi actualizată folosindu-se o rată egală cu rata de referință stabilită de Comisia Europeană la momentul acordării ajutorului.

Art. 43. — Acordarea ajutoarelor prin prezenta schemă se va face numai cu respectarea următoarelor condiții:

1. Valoarea totală a ajutorului este cea stabilită de Regulamentul (CE) nr. 800/2008 pentru fiecare tip de beneficiar.

2. În vederea calculării intensității ajutorului, toate cifrele utilizate sunt cele cărora nu li s-au aplicat deduceri fiscale sau alte taxe.

3. Beneficiarii de ajutor vor acoperi din surse proprii valoarea cheltuielilor neeligibile și a celor conexe.

4. Contribuția proprie a beneficiarului poate proveni din surse proprii, credite bancare negarantate de stat, aport al acționarilor, alții decât organisme ale statului, sau din alte surse private. Nu sunt considerate contribuție proprie fondurile obținute din măsuri de sprijin financiar din partea statului sau care sunt obținute ca efect al unor astfel de măsuri.

5. Contribuția în natură a beneficiarilor este considerată eligibilă în cadrul prezentei scheme. Valoarea bunurilor care fac obiectul aportului în natură se va stabili prin expertiză legală și va fi acceptată sub rezerva aprobării de către autoritatea de administrare a schemei.

XVII. Efectul stimulat

Art. 44. — Având în vedere că în România poliile de competitivitate sunt în fază incipientă, ajutorul furnizat de prezenta schemă va avea un impact major în special în apariția acestor structuri de referință pentru competitivitate în sectoarele industriale.

Art. 45. — Impactul major al ajutorului se așteaptă a fi în creșterea productivității în sectoarele industriale cu potențial de clusterizare. De asemenea, se așteaptă o creștere substanțială a cheltuielilor de cercetare-dezvoltare-inovare în rândul membrilor poliilor de competitivitate, a exporturilor de procese/tehnologii/servicii/produse/lucrări competitive către piața unică europeană și, nu în ultimul rând, a apariției de noi locuri de muncă în acești poli de competitivitate.

Art. 46. — Ajutoarele pentru IMM-uri acordate prin prezenta schemă sunt considerate a avea un efect stimulat în cazul în care, înainte de a demara proiectul sau activitatea, beneficiarul prezintă furnizorului/administratorului schemei o cerere de finanțare.

Art. 47. — Ajutoarele pentru întreprinderi mari acordate prin prezenta schemă sunt considerate a avea un efect stimulat în cazul în care furnizorul/administratorul schemei verifică, înainte de a acorda ajutorul în cauză, în plus față de îndeplinirea condiției prevăzute la art. 18, dacă documentația pregătită de beneficiar stabilește unul sau mai multe dintre următoarele criterii:

a) o creștere substanțială a dimensiunii proiectului/activității ca urmare a ajutorului;

b) o creștere substanțială a domeniului de aplicare a proiectului/activității ca urmare a ajutorului;

c) o creștere substanțială a valorii totale a cheltuielilor suportate de beneficiar pentru proiect/activitate ca urmare a ajutorului;

d) o creștere substanțială a ritmului de finalizare a proiectului/activității în cauză;

e) în ceea ce privește ajutoarele regionale pentru investiții menționate la art. 18, faptul că proiectul nu ar fi fost realizat ca atare în regiunea asistată în cauză în absența ajutorului.

XVIII. Regula de cumul

Art. 48. — Ajutoarele de stat acordate prin prezenta schemă nu se cumulează cu alte ajutoare de stat, în sensul art. 107 alin. (1) din Tratatul de funcționare a Uniunii Europene, și nici cu ajutoarele *de minimis* acordate pentru aceleași cheltuieli eligibile, în cazul în care acest cumul duce la o intensitate a ajutorului care depășește nivelul stabilit în prezenta schemă de ajutor de stat. Plafonul maxim al intensității ajutorului de stat stabilit în prezenta schemă trebuie respectat, indiferent dacă finanțarea provine din surse locale, regionale, naționale sau comunitare.

Art. 49. — Pentru respectarea regulilor de cumul, beneficiarul de ajutor de stat prezintă o declarație pe propria răspundere, din care să reiasă dacă a mai beneficiat sau este în curs de solicitare a altor ajutoare de stat ori ajutoare *de minimis* pentru aceleași cheltuieli eligibile. Administratorul schemei va monitoriza sumele pentru a nu depăși intensitatea maximă admisă.

Art. 50. — Ajutorul regional pentru investiții este calculat prin referire fie la costurile investițiilor în active corporale și necorporale rezultate din proiectul de investiție inițială, fie la costurile salariale estimate pentru locurile de muncă direct create prin proiectul de investiție, fie printr-o combinație între cele două metode, luându-se în calcul valoarea cea mai ridicată a costurilor eligibile.

XIX. Procedura de implementare a schemei de ajutor de stat

Art. 51. — Procedura de implementare și derulare a prezentei scheme se desfășoară după cum urmează:

a) derularea schemei va avea următoarea succesiune: lansarea apelului, depunerea pachetelor integrate de cereri de finanțare însoțite de documentele specificate în Ghidul solicitantului, evaluarea, selecția beneficiarilor de finanțare, semnarea contractelor individuale de finanțare, prefinanțare, implementarea proiectelor, raportarea, rambursarea cheltuielilor, monitorizarea;

b) după lansarea apelului, solicitanții vor întocmi cereri de finanțare în cadrul unui pachet integrat, deponenții care reprezintă polul de competitivitate vor depune la administratorul/furnizorul schemei documentele justificative care atestă calitatea lor de poli de competitivitate și/sau calitatea de membri ai unui pol de competitivitate și pachetele integrate de cereri de finanțare;

c) etapa I — documentele întocmite de solicitanți și transmise prin deponent sunt verificate de administratorul/furnizorul schemei care face verificarea administrativă de conformitate și eligibilitate la nivel de pol de competitivitate. Etapa este eliminatorie;

d) etapa II — se face evaluarea tehnică a strategiei de dezvoltare a polului de competitivitate, care include relevanța listei de proiecte și concordanța fișelor individuale de proiecte cu strategia de dezvoltare a polului de competitivitate și POS CCE — domeniul major de intervenție 1.3.1. În urma evaluării, strategia trebuie să întrunească un punctaj minim specificat în Ghidul solicitantului. Numai solicitanții de finanțare care vor obține la evaluarea strategiei peste punctajul minim fac obiectul etapei următoare. Etapa este eliminatorie;

e) etapa III — se verifică conformitatea și eligibilitatea solicitanților și proiectelor. Etapa este eliminatorie;

f) etapa IV — se face evaluarea tehnică și financiară a proiectelor. Proiectele trebuie să întrunească un punctaj minim specificat în Ghidul solicitantului. Numai proiectele care vor obține peste punctajul minim pot fi luate în considerare pentru finanțare;

g) la finalul evaluării solicitărilor de finanțare, fiecare pol de competitivitate va obține un punctaj final ca sumă între punctajul obținut în urma evaluării strategiei și media ponderată a punctajelor obținute la evaluarea cererilor de finanțare/proiectelor din pachetul integrat;

h) la nivel național, finanțarea membrilor poliilor de competitivitate (beneficiarii schemei) se face pe baza punctajelor finale obținute de poliile de competitivitate în urma

evaluării, în ordine descrescătoare, în limita bugetului total alocat prezentei scheme;

i) în procesul de evaluare administratorul/furnizorul schemei poate solicita clarificări solicitanților/deponenților cu privire la aspectele neclare din pachetele integrate de cereri de finanțare;

j) întocmirea și semnarea contractelor de finanțare individuală cu beneficiarii ajutorului de stat;

k) derularea proiectelor;

l) depunerea cererii de rambursare însoțite de documentele justificative;

m) acordarea finanțării nerambursabile se face de către Unitatea de plată a Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” numai pe bază de documente justificative și după verificarea cheltuielilor;

n) monitorizarea implementării proiectelor conform prevederilor contractuale.

Art. 52. — Etapele detaliate ale procedurii de evaluare, criteriile și subcriteriile de evaluare a cererilor de finanțare din pachetul integrat sunt prezentate în Ghidul solicitantului.

XX. Reguli privind transparența, monitorizarea și raportarea

Art. 53. — Prezenta schemă și Ghidul solicitantului vor fi publicate integral pe site-ul www.minind.ro, după ce va fi avizată de Consiliul Concurenței.

Art. 54. — Raportarea și monitorizarea ajutoarelor acordate în baza prezentei scheme se fac în conformitate cu legislația comunitară și cu prevederile Regulamentului privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007, precum și cu Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE.

Art. 55. — Administratorul/Furnizorul de ajutor de stat păstrează evidența detaliată a ajutoarelor acordate în baza prezentei scheme pe o durată de 10 ani de la data la care ultima alocare specifică a fost acordată în baza prezentei scheme. Această evidență trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru a demonstra respectarea condițiilor impuse de legislația comunitară în domeniul ajutorului de stat.

Art. 56. — Administratorul/Furnizorul are obligația de a supraveghea permanent ajutoarele acordate aflate în derulare și de a dispune măsurile care se impun în cazul încălcării condițiilor impuse prin prezenta schemă sau prin legislația națională ori europeană aplicabilă la momentul respectiv.

Art. 57. — Administratorul/Furnizorul va monitoriza respectarea condițiilor și criteriilor de eligibilitate prevăzute în prezenta schemă pe toată durata de derulare a acesteia.

Art. 58. — Administratorul/Furnizorul are obligația de a transmite Consiliului Concurenței, în formatul și în termenul prevăzut de Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, toate datele și informațiile necesare pentru monitorizarea ajutoarelor de stat la nivel național.

Art. 59. — În cazul în care există îndoieli serioase cu privire la datele transmise de către administrator/furnizor, Consiliul Concurenței poate să solicite date și informații suplimentare și, după caz, să facă verificări la fața locului.

Art. 60. — Erorile constatate de administrator/furnizor și corecțiile legale, anulări, recalculări, recuperări, rambursări, se raportează până la data de 31 martie a anului următor anului de raportare.

Art. 61. — Pe baza unei cereri scrise a Comisiei Europene, administratorul/furnizorul schemei va transmite acesteia, prin intermediul Consiliului Concurenței, în termen de maximum 20 de zile lucrătoare sau în termenul fixat în cerere, toate informațiile pe care Comisia Europeană le consideră necesare pentru evaluarea respectării condițiilor acestei scheme de ajutor de stat.

Art. 62. — În vederea asigurării transparenței și a unui control eficient al ajutoarelor de stat în conformitate cu art. 3 din Regulamentul (CE) nr. 994/98 al Consiliului din 7 mai 1998 de aplicare a articolelor 92 și 93 din Tratatul de instituire a Comunității Europene anumitor categorii de ajutoare de stat orizontale, administratorul/furnizorul de ajutor de stat va aplica prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007, referitoare la procedura de pregătire a notificării și informării.

Art. 63. — Beneficiarii sunt obligați să țină o evidență specifică a ajutorului de care beneficiază în baza prezentei scheme, din care să reiasă suma totală a ajutoarelor de stat primite pentru aceleași cheltuieli eligibile, precum și baza legală prin care acestea au fost acordate, timp de 10 ani de la data primirii ajutorului.

Art. 64. — Administratorul/Furnizorul schemei monitorizează respectarea condițiilor și criteriilor de eligibilitate pe toată durata de derulare a schemei și pe o perioadă de 3 ani de la finalizarea acesteia, iar în situația în care constată nerespectarea acestor criterii va întreprinde toate demersurile necesare pentru recuperarea ajutorului acordat, inclusiv a dobânzilor aferente, calculate conform prevederilor comunitare în vigoare.

Art. 65. — Administratorul/Furnizorul are obligația păstrării datelor, informațiilor și a tuturor documentelor privind acordarea ajutoarelor în baza prezentei scheme timp de 10 ani de la data acordării ultimului ajutor.

XXI. Administratorul și furnizorul schemei de ajutor de stat

Art. 66. — Administratorul și furnizorul schemei de ajutor de stat este Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, prin unitatea special înființată — Autoritatea de management al Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”.

XXII. Dispoziții finale

Art. 67. — Textul prezentei scheme și Ghidul solicitantului se publică integral pe pagina de internet a Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, la adresa www.minind.ro

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

O R D I N

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.295/2012 privind aprobarea Calendarului desfășurării concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional

În conformitate cu prevederile art. 94 și ale art. 246 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.549/2011 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea și desfășurarea concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.295/2012 privind aprobarea Calendarului desfășurării concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 23 februarie 2012, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Direcția modernizarea patrimoniului, informatizare și investiții și inspectoratele școlare duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Cătălin Ovidiu Baba

București, 5 martie 2012.
Nr. 3.450.

ANEXĂ
(Anexa la Ordinul nr. 3.295/2012)

Calendarul desfășurării concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional

24 februarie 2012	Afișarea programului orar al înscrierilor și a metodologiei de concurs la sediul inspectoratului școlar și pe site-ul propriu
27 februarie—12 martie 2012	Completarea formularului de selecție online, în aplicația informatică
13 martie 2012	Afișarea listelor cuprinzând candidații admiși în această etapă, în urma introducerii informațiilor în formularul de selecție online
14—20 martie 2012	Depunerea portofoliului cu documentele prevăzute la art. 7 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.549/2011, la inspectoratul școlar de către candidații declarați admiși după etapa de selecție online, conform programului afișat
21—22 martie 2012	Inspectoratele școlare transmit la Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului (MECTS) lista candidaților declarați admiși după etapa de selecție online, care la data înscrierii la selecție ocupă o funcție de conducere sau de îndrumare și control din inspectoratul școlar, precum și dosarele acestora
23 martie—5 aprilie 2012	Evaluarea portofoliilor candidaților de către comisiile de evaluare constituite la nivelul inspectoratului școlar, respectiv la nivelul MECTS
6 aprilie 2012	Validarea rezultatelor selecției de către consiliul de administrație al inspectoratului școlar și afișarea rezultatelor evaluării, în ordinea descrescătoare a punctajelor
6 aprilie 2012	Transmiterea către inspectoratele școlare a rezultatelor selecției făcute de comisia de evaluare constituită la nivelul MECTS, în vederea afișării acestora la sediul inspectoratului școlar
9—13 aprilie 2012	Depunerea contestațiilor la inspectoratul școlar, respectiv la MECTS
16—19 aprilie 2012	Soluționarea contestațiilor
20 aprilie 2012	Transmiterea de către MECTS a rezultatelor contestațiilor la inspectoratul școlar
23—24 aprilie 2012	Întocmirea de către inspectoratele școlare a listelor cuprinzând candidații promovați și înaintarea acestor liste la MECTS
30 aprilie 2012	Emiterea ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind înscrierea cadrelor didactice declarate promovate în Registrul național al experților în management educațional

ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE

privind Programul de pregătire profesională continuă aferent anului 2012

În baza prevederilor art. 11 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 6 alin. (1) din Normele privind pregătirea profesională continuă a consultanților fiscali, aprobate prin Hotărârea Camerei Consultanților Fiscali nr. 7/2007, cu modificările ulterioare,

Consiliul Superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința din 23 februarie 2012, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Programul de pregătire profesională continuă aferent anului 2012, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Direcția de învățământ și Secretariatul general vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Daniel Chițoiu

București, 23 februarie 2012.
Nr. 5.

ANEXĂ

PROGRAMUL

de pregătire profesională continuă aferent anului 2012

CAPITOLUL I Dispoziții generale

1. Camera Consultanților Fiscali elaborează Programul de pregătire profesională continuă aferent anului 2012, în conformitate cu prevederile Normelor privind pregătirea profesională continuă a consultanților fiscali, aprobate prin Hotărârea Camerei Consultanților Fiscali nr. 7/2007, cu modificările ulterioare.

2. Programul de pregătire profesională continuă aferent anului 2012 se adresează tuturor membrilor Camerei Consultanților Fiscali.

3. Pregătirea profesională continuă este un drept și în același timp o obligație a membrilor Camerei Consultanților Fiscali în ceea ce privește actualizarea cunoștințelor și formarea eficientă, cu garantarea calității serviciilor prestate către clienți. Totodată, pregătirea profesională continuă este o exigență impusă prin Codul privind conduita etică și profesională în domeniul consultanței fiscale, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2007.

4. Programul de pregătire profesională continuă aferent anului 2012 se va desfășura sub 3 forme:

- curs în sistem e-learning;
- seminar online;
- seminar în sălile de curs (aspecte practice).

5. Programul de pregătire profesională continuă aferent anului 2012 prevede pentru consultanții fiscali activi un număr de 30 de ore de pregătire profesională, din care 20 de ore gratuite și 10 ore cu plată, iar pentru consultanții fiscali inactivi un număr de 15 ore de pregătire profesională, din care 10 ore gratuite și 5 ore cu plată.

6. În cadrul Programului de pregătire profesională continuă, atât consultanții fiscali activi, cât și consultanții fiscali inactivi, trebuie să efectueze mai întâi cursurile de pregătire profesională cu plată, după care urmează să efectueze cursurile de pregătire profesională gratuite.

7. Pentru anul 2012, taxa de participare la cursurile de pregătire profesională cu plată este de 200 lei, în cazul consultanților fiscali activi și respectiv 100 lei, în cazul consultanților fiscali inactivi.

8. Programul de pregătire profesională continuă aferent anului 2012 nu este obligatoriu în anul în care consultanții fiscali au susținut examenul pentru atribuirea calității de consultant fiscal.

9. În situația în care consultanții fiscali au efectuat ore de pregătire profesională în anul în care au susținut examenul pentru atribuirea acestei calități, aceste ore se vor include în numărul de ore de pregătire profesională aferente anului următor.

10. Fiecare participare a consultanților fiscali la seminarii, conferințe și colocvii interne și internaționale, pe teme fiscale sau pe probleme legate de profesia de consultant fiscal, va fi echivalată cu 5 ore de pregătire profesională, care vor fi incluse în limita orelor de pregătire prevăzute pentru anul 2012.

11. Participarea la seminare, conferințe și colocvii interne și internaționale, pe teme fiscale sau pe probleme legate de profesia de consultant fiscal va fi justificată pe baza unui document care să ateste acest fapt, eliberat de organizatori.

12. Pentru consultanții fiscali care au și calitatea de lectori în cadrul Programului de pregătire profesională continuă aferent anului 2012, organizat de Camera Consultanților Fiscali, orele de curs efectuate se vor recunoaște ca ore de pregătire profesională în limita orelor de pregătire prevăzute pentru anul 2012.

13. Consultanții fiscali care publică articole în revista Camerei Consultanților Fiscali pot solicita, pentru fiecare articol publicat, recunoașterea a 5 ore de pregătire profesională, în limita orelor de pregătire profesională prevăzute pentru anul 2012.

14. Consultanții fiscali care au absolvit într-un an calendaristic cursuri organizate de Ministerul Finanțelor Publice, de asociațiile profesionale sau societățile de profil din țară, în baza acordurilor încheiate de Camera Consultanților Fiscali cu

acestea, pot solicita includerea numărului de ore efectuate în limita orelor de pregătire profesională prevăzute pentru anul 2012.

CAPITOLUL II

Organizarea și desfășurarea Programului de pregătire profesională continuă în sistem e-learning, aferent anului 2012

1. Pentru anul 2012, Programul de pregătire profesională continuă în sistem e-learning se desfășoară numai sub formă de cursuri potrivit temelor cuprinse în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul program.

2. Cursurile care vor completa tematica Programului de pregătire profesională continuă în sistem e-learning în anul 2012 vor fi anunțate în timp util pe site-ul Camerei Consultanților Fiscali.

3. Echivalarea unui curs e-learning accesat de către consultantul fiscal va fi inclusă numai o singură dată în numărul de ore de pregătire profesională aferent anului 2012, indiferent de câte ori consultantul fiscal accesează cursul respectiv.

4. Participarea la cursurile de pregătire profesională în sistem e-learning este evidențiată în aplicația Camerei Consultanților Fiscali privind evidența orelor de pregătire profesională.

5. În anul 2012 cursurile de pregătire profesională în sistem e-learning pot fi accesate numai de către consultanții fiscali care și-au achitat la zi taxele aferente cursurilor de pregătire profesională.

CAPITOLUL III

Organizarea și desfășurarea Programului de pregătire profesională continuă sub formă de seminar online, aferent anului 2012

1. Seminarele online care vor completa tematica Programului de pregătire profesională continuă aferent anului 2012 vor fi anunțate în timp util pe site-ul Camerei Consultanților Fiscali.

2. Seminariile vor putea fi urmărite în direct, online — audio și video — pe site-ul Camerei Consultanților Fiscali: www.ccfiscali.ro.

3. Accesul la transmisia în direct va fi posibil în baza unui cod unic de acces pe care îl va primi pe adresa de e-mail fiecare participant, împreună cu o serie de instrucțiuni de vizionare, cu două zile înainte de desfășurarea seminarului.

CAPITOLUL IV

Organizarea și desfășurarea Programului de pregătire profesională continuă în sistem de seminare în sălile de curs, aferent anului 2012

1. Programul de pregătire profesională continuă a consultanților fiscali, aferent anului 2012, în sistem de seminare

în sălile de curs este structurat pe module de pregătire, așa cum rezultă din anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul program.

2. Organizarea și desfășurarea acțiunilor în cadrul Programului de pregătire profesională continuă aferent anului 2012 se realizează în 7 centre zonale, respectiv: București, Brașov, Cluj-Napoca, Constanța, Craiova, Iași și Timișoara.

3. Fiecare acțiune organizată cuprinde mai multe module, totalizând 15 ore de pregătire profesională. Calendarul acțiunilor de pregătire profesională continuă a consultanților fiscali pe anul 2012 — seminare în săli de curs este prezentată în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul program.

4. Înscrierea consultanților fiscali la una dintre acțiunile cuprinse în Programul de pregătire profesională continuă în sistem de seminar în sălile de curs se face direct pe site-ul Camerei Consultanților Fiscali sau prin transmiterea unei cereri de înscriere la Direcția de învățământ a Camerei Consultanților Fiscali, prin poștă, fax sau e-mail, cu cel puțin 15 zile înaintea organizării acțiunii. Orice situație de anulare a înscrierilor la seminare trebuie să fie efectuată cu cel puțin 5 zile înainte de data de începere a seminarelor. În situația în care consultanții fiscali se înregistrează la acțiunile Programului de pregătire profesională continuă aferent anului 2012, dar absentează de la acestea, fără să anunțe în prealabil, vor fi obligați să suporte 50% din taxa aferentă cursurilor de pregătire profesională cu plată.

5. Structura acțiunilor prevăzute în Programul de pregătire profesională continuă aferent anului 2012 va putea fi modificată în cursul derulării acestuia în funcție de necesitățile apărute. Orice schimbare în Programul de pregătire profesională continuă aferent anului 2012 va fi anunțată în timp util pe site-ul Camerei Consultanților Fiscali.

6. Acțiunile de pregătire profesională la care numărul de înscriși este sub 50 vor fi reprogramate. Numărul membrilor înscriși va fi analizat cu 3 zile înainte de perioada de desfășurare a seminarelor.

7. Membrii Camerei Consultanților Fiscali pot opta să participe la acțiunile cuprinse în Programul de pregătire profesională continuă aferent anului 2012, în oricare din centrele zonale programate.

8. Participarea la cursurile de pregătire profesională va fi consemnată într-un catalog de prezență, care va conține semnătura participantului, precum și cea a lectorului.

9. Direcția de învățământ va ține evidența orelor de pregătire profesională, pe fiecare membru, pe centrele de pregătire și pe județele de reședință ale consultanților fiscali.

ANEXA Nr. 1
la program

PROGRAM de pregătire profesională continuă în sistem e-learning, aferent anului 2012

Specificare	Tema*)	Forma de pregătire	Echivalent număr de ore
Modul E-learning I (ME I)	Înregistrare fiscală	Curs	2
Modul E-learning II (ME II)	Conduita și etica profesională a consultanților fiscali	Curs	4
Modul E-learning III (ME III)	Prețuri de transfer	Curs	6

Specificare	Tema*)	Forma de pregătire	Echivalent număr de ore
Modul E-learning IV (ME IV)	Contribuții	Curs	5
Modul E-learning V (ME V)	Colectarea creanțelor fiscale	Curs	6
Modul E-learning VI (ME VI)	TVA — locul prestării	Curs	4
Modul E-learning VII (ME VII)	Accize	Curs	6
Modul E-learning VIII (ME VIII)	Inspecție fiscală	Curs	4
Modul E-learning IX (ME IX)	Sediul stabil/Sediul permanent	Curs	5
Modul E-learning X (ME X)	Vămuirea mărfurilor	Curs	4
Modul E-learning XI (ME XI)	Impozitul cu reținere la sursă	Curs	5
Modul E-learning XII (ME XII)	Procedura de contestare a actelor administrativ-fiscale Executarea creanțelor bugetare	Curs	6
Modul E-learning XIII (ME XIII)	Impozite și taxe locale	Curs	5
Modul E-learning XIV (ME XIV)	Impozitul pe profit	Curs	6
Modul E-learning XV (ME XV)	Expertiza fiscală — responsabilitatea consultanților fiscali	Curs	4

*) În cursul anului se vor mai adăuga 5 teme.

ANEXA Nr. 2
la program

PROGRAM

de pregătire profesională continuă în sistem de seminare în sălile de curs*), aferent anului 2012

Specificare	Tema	Forma de pregătire	Nr. de ore
Modul I (MI)	Impozitul pe profit	Seminar (aspecte practice)	3
Modul II (MII)	Impozitul pe venit	Seminar (aspecte practice)	3
Modul III (MIII)	Contribuții sociale	Seminar (aspecte practice)	2
Modul IV (MIV)	Drept fiscal Expertize fiscale	Seminar (aspecte practice)	4
Modul V (MV)	Procedura de contestare a actelor administrativ-fiscale Executarea creanțelor bugetare	Seminar (aspecte practice)	3
Modul VI (MVI)	Procedură fiscală	Seminar (aspecte practice)	4
Modul VII (MVII)	Inspecție fiscală	Seminar (aspecte practice)	2
Modul VIII (MVIII)	Accize și alte taxe speciale	Seminar (aspecte practice)	3
Modul IX (MIX)	Reglementări contabile	Seminar (aspecte practice)	3

Specificare	Tema	Forma de pregătire	Nr. de ore
Modul X (MX)	Metode alternative de soluționare a conflictelor: medierea și arbitrajul	Seminar (aspecte practice)	3
Modul XI (MXI)	Taxe vamale	Seminar (aspecte practice)	3
Modul XII (MXII)	Prețuri de transfer	Seminar (aspecte practice)	3
Modul XIII (MXIII)	Prevenirea și combaterea spălării banilor	Seminar (aspecte practice)	2
Modul XIV (MXIV)	Taxa pe valoarea adăugată	Seminar (aspecte practice)	4
Modul XV (MXV)	Impozitul pe veniturile nerezidenților	Seminar (aspecte practice)	3

*) Structura acțiunilor prevăzute în Programul de pregătire profesională continuă pe anul 2012 va putea fi modificată în cursul derulării acestuia în funcție de necesitățile apărute.

ANEXA Nr. 3
la program

CALENDARUL
acțiunilor de pregătire profesională continuă a consultanților fiscali pe anul 2012 — seminare în săli de curs

Centrul de pregătire	Module de pregătire profesională	Perioada de desfășurare
București	MI, MII, MIII, MIV, MV	30 martie—1 aprilie 14—16 septembrie
	MVI, MVII, MVIII, MIX, MX	8—9 iunie 5—7 octombrie
	MXI, MXII, MXIII, MXIV, MXV	4—6 mai 2—4 noiembrie
Brașov	MI, MII, MIII, MIV, MV	4—6 mai
Cluj-Napoca	MI, MII, MIII, MIV, MV	18—20 mai
	MXI, MXII, MXIII, MXIV, MXV	28—30 septembrie
Constanța	MVI, MVII, MVIII, MIX, MX	15—17 iunie
	MXI, MXII, MXIII, MXIV, MXV	7—9 septembrie
Craiova	MXI, MXII, MXIII, MXIV, MXV	11—13 mai
Iași	MVI, MVII, MVIII, MIX, MX	18—20 mai
	MI, MII, MIII, MIV, MV	5—7 octombrie
Timișoara	MXI, MXII, MXIII, MXIV, MXV	8—9 iunie
	MVI, MVII, MVIII, MIX, MX	19—21 octombrie

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

